

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 JUNI 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	621
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	623
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	628
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	632
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	636
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	637
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	638
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	643
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	654
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	654
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	655
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	655
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	656
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	656

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 42
van 10 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Vlaamse diensten voor milieuzaken — Onderbezetting personeelskader en maatregelen

Het is een publiek geheim dat zowel de nationale als de Vlaamse diensten die belast zijn met de milieuzaken, onderbemand zijn en dat de controle en het toezicht niet gebeuren zoals het zou horen te zijn. Per provincie zijn er volgens de ons bekende gegevens, slechts een handvol mensen belast en bevoegd om te controleren en om toe te zien op bedrijven en particulieren. Daartegenover staat uiteraard de geweldige milieuproblematiek zoals die dagelijks meer en meer tot uiting komt. Het is niet mijn bedoeling om hier een soort groene politiestaat te gaan bepleiten, maar wel eren pleidooi te houden voor verbeterde controlemogelijkheden, wat ook inhoudt een verbreding van het takenpakket, vooral inzake informatie. Er is in het verleden reeds duidelijk aangetoond dat daar toch wel enige lacunes blijven bestaan.

Mogen wij van U, mijnheer de Voorzitter, ten aanzien van de hierboven geschetste problematiek, vernemen of hiertoe bijkomende middelen worden voorzien en waarvoor deze eventueel zouden worden aangewend?

Tot slot vernamen wij graag hoe deze middelen, in het licht van de inzet van meer mensen, over de verschillende provincies binnen het Vlaamse Gewest worden verspreid?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van deze vraag behoort tot de bevoegdheden van de gemeenschapsminister van Volksgezondheid en leefmilieu.

De vraag werd hem toegezonden.

Vraag nr. 54
van 23 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen — Personeelstekort

Op zaterdag 22 november opende de Minister van Cultuur in het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen de tentoonstelling van „Beeldhouwwer-

ken en assemblages uit de eigen verzameling 19de en 20ste eeuw”.

De volgende zondagen was deze tentoonstelling voor het publiek gesloten wegens personeelstekort. Vele bezoekers, waarvan sommigen van zeer ver kwamen, voelden zich danig bij de neus genomen.

Wat gaat de Minister doen om dergelijke toestanden te doen ophouden én/of in de toekomst te vermijden.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag moge ik het geachte lid hierna de verhouding geven tussen het formatiecijfer van ongeschoolde werkman (belast met bewakingsopdrachten) vermeld op de personeelsformatie van 28 januari 1987 van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen, en het overeenkomstig personeelseffectief.

Beheerspersoneel	Kader	Effectief		Totaal
		Vast	Precair	
ongeschoolde werkmán of geschoolde werkmán of eerste geschoolde werkmán	49	26	19	45

Het ligt in mijn bedoeling de vacatures ter zake zo spoedig mogelijk op te vullen via normale statutaire wervingen langs het Vast Wervingssecretariaat. Overigens zijn twee statutaire wervingen thans in uitvoering.

Om het hoofd te bieden aan dwingende behoeften inzake zaalwachters is er ondertussen één statutaire werving van zaalwachter gebeurd en zijn er vijf tewerkgestelde werklozen in de hoedanigheid van zaalwachter in dienst getreden bij het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen.

Vraag nr. 57
van 4 mei 1987
van de heer G. CARDOEN

Zennevallei — Economische relance en tewerkstellingspolitiek

Hoewel wij ons bewust zijn van het feit dat u in het verleden en naar de toekomst als Voorzitter van de Vlaamse Executieve begaan blijft met de problematiek die zich stelt in de Zennevallei, blijven onze zorgen aangroeien en doen ook actueel ernstige geruchten de ronde omtrent mogelijke bedrijfssluitingen of afbouw van tewerkstelling.

Ik zou de geachte Voorzitter dank weten te mogen vernemen welke initiatieven de Vlaamse Executieve reeds heeft ondernomen of meent te moeten ondernemen in de Zennevallei om de tewerkstelling enigszins te doen aangroeien en de bedreiging voor sommige ondernemingen tegen te gaan.

Uit een economische doorlichting van Halle-Vilvoorde blijkt dat de achteruitgang van de Zennevallei groten-deels te wijten was aan het feit dat het verlies aan activiteiten in de secundaire sector onvoldoende opgevangen werd door nieuwe activiteiten in de tertiaire sector.

Op welke wijze kan en zal de Vlaamse Regering hier een bemiddelende rol spelen? Is hier enig vooruitzicht?

Antwoord

Naar aanleiding van de sluiting van de NV Michelin werden, met het oog op de reconversie van de Zennevallei, en de opvang van de werknemers van deze onderneming, een aanzienlijk aantal maatregelen getroffen.

Wat de ontslagen werknemers betreft, kan het geachte lid herinnerd worden aan het feit dat hen het statuut van moeilijk te plaatsen werkloze werd toegekend, dat de RVA hen voorrang verleent bij de opname in beroepsopleidingsprogramma's en dat er bijzondere faciliteiten werden verleend bij hun inschrijving als werkzoekende.

Voor de reconversie van de Zennevallei in de bredere betekenis werd, met tussenkomst van de overheid en een inbreng van de NV Michelin, besloten tot de oprichting van een bedrijvent centrum te St. Pieters-Leeuw. De GOM Vlaams-Brabant heeft in samenwerking met de gemeentebesturen een aantal acties ontwikkeld met het oog op de valorisatie van de bestaande infrastructuur van het bedrijfsleven.

Op 22 oktober 1986 heeft de Vlaamse Executieve beslist tot een gedeeltelijke inherzieningstelling van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse met het oog op de uitbouw van \pm 39 ha industrieterreinen voor niet-vervuilende industrieën en bedrijven met navorsingsdoel-einden.

Door de RVA werden vier concrete aanvullende opleidingsprogramma's uitgewerkt die op jaarbasis zullen leiden tot de opleiding van 298 cursisten. Deze programma's gaan eerlang van start.

Wat de toekomst betreft verwijs ik het geachte lid naar de beslissing die de Vlaamse Executieve heeft genomen inzake het reconversie- en expansiebeleid in Vlaanderen. Daarbij is voorzien dat de acties en programma's, voorzien in het reconversiebeleid, prioritair zullen worden uitgewerkt voor de ontwikkelingszones, maar dat deze acties in andere regio's met een belangrijk tewerkstellingstekort op selectieve wijze van toepassing zullen zijn. Bij deze selectiviteit zal worden gesteund op een regionale indicator, die op dit ogenblik wordt uitgewerkt.

Vraag nr. 60
van 12 mei 1987
van de heer J. GABRIELS

Financiële tussenkomsten voor buitenlandse bedrijven — Naleving Europees recht inzake mededinging

In Nederlands Limburg, maar ook in andere aangrenzende provincies, duiken steeds meer berichten op over wat men daar noemt een concurrentievervalsing en mogelijke overtreding van de EEG-regels. De Nederlandse Staatssecretaris voor Europese Zaken wenst ter zake bij de EEG de nodige stappen te ondernemen.

Uiteraard is dit voor ons land een positieve ontwikkeling, maar blijft de vraag in hoeverre hier geen EEG-regels overtreden worden, die achteraf tot moeilijkheden zouden kunnen leiden!

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op volgende vragen.

1. Is de kritiek van Nederlandse zijde terecht dat men mogelijk aan concurrentievervalsing doet in verband met het overtreden van EEG-regels?
2. Mag ik een volledig overzicht van de bestaande financiële tussenkomst, rentetoelagen, enzovoort die door de Regering ter beschikking worden gesteld aan bedrijven die zich in ons land wensen te vestigen?
3. Op welke wijze ontstaat een coördinatie van deze verschillende financiële wijzen?

Antwoord

In antwoord op de vraag naar mogelijke overtredingen van EG-regels bij het aantrekken van buitenlandse investeerders kan ik het geachte lid mededelen dat van Vlaamse zijde de EG-richtlijnen ter zake tot op heden steeds werden gerespecteerd. De Nederlandse Staatssecretaris voor Europese Zaken maakt zich, wat dat betreft, bijgevolg nodeloos zorgen.

Een overzicht van de verschillende steunmogelijkheden welke aan potentiële investeerders kunnen worden aangeboden is opgenomen in de „Flanders' Investment Guide" die op eenvoudig verzoek kan bekomen worden op mijn Kabinet of op het Kabinet van mijn collega Minister Deprez. Deze brochure van ruim 130 pagina's behandelt niet enkel de investeringsstimuli doch ook al de andere sociaal-economische en administratieve aspecten die investeringsbeslissingen kunnen beïnvloeden.

De voorlichting, ontvangst en begeleiding van kandidaat-investeerders wordt gecoördineerd door mijn Kabinet.

Vraag nr. 63
van 14 mei 1987
van de heer M. DESUTTER

Energie-informatiecentra — Werkingskosten

Het Vlaamse Gewest heeft samen met het Staatssecretariaat voor Energie een initiatief genomen inzake de oprichting van energie-informatiecentra.

Deze centra zijn thans bij wijze van proef gevestigd in de vijf provinciehoofdsteden van Vlaanderen.

Graag vernam ik welke kosten deze centra met zich meebrengen en ten laste van wie deze gelegd worden.

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag betreffende het initiatief tot oprichting van energie-informatiecentra en de daaraan verbonden kosten, wil ik het volgende mededelen.

Het initiatief tot oprichting van energie-informatiecentra beoogt de sensibilisering voor energiebesparing in gebouwen en het verstrekken van daartoe vereiste informatie. Het initiatief steunt op samenwerking tussen het Staatssecretariaat voor Energie, de Gewesten en de betrokken Steden of Gemeenten. Voor het Vlaamse Gewest is hiertoe een voorstel van overeenkomst voorgelegd aan de Vlaamse provinciehoofdsteden Antwerpen, Brugge, Gent en Hasselt, evenals aan de Stad Leuven voor de provincie Brabant.

De samenwerking tussen het Staatssecretariaat voor Energie, het Vlaamse Gewest en de genoemde Steden, voorziet binnen de middelen die daarvoor ter beschikking zijn in de volgende verdeling van de kosten die aan dit project verbonden zijn :

- het Staatssecretariaat draagt de kosten van algemene coördinatie en het daaraan verbonden studiewerk, de opleiding van de Gemeentelijke ambtenaren die de werking van de informatiecentra verzekeren, de algemene publiciteit, de kosten van aansluiting aan de energiegegevensband van de Dienst voor Energiebehoud, ter beschikkingstelling van diverse informatiebrochures uitgegeven door de Dienst voor Energiebehoud en van software voor een beperkte energie-audit ;
- het Vlaamse Gewest voorziet in de terbeschikkingstelling van het nodige informaticamaterieel om de informatiecentra toe te laten van de hoger genoemde gegevensbank en software gebruik te maken, de verspreiding van een handleiding voor gemeentelijk energiebeheer en coördineert de werking van de centra van het Vlaamse Gewest via de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid. Door deze Dienst worden ook de rapporten, brochures en informatiepanelen, uitgegeven door de Diensten voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid, ter beschikking gesteld van de informatiecentra ;
- de Gemeenten van het Vlaamse Gewest verbinden zich tot het beschikbaar stellen van de nodige lokalen en personeel en dragen ook de werkingskosten van het informatiecentrum, zoals de kosten van oproeping van de gegevensbank en het onderhoud van het ter beschikking gestelde materiaal.

**R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG**

**Vraag nr. 29
van 16 april 1987
van de heer J. PEPERMANS**

**Organisaties voor de ontplooiing van het gezinsleven —
Erkenning en subsidiëring**

Het koninklijk besluit van 11 maart 1974 voorziet in de subsidiëring van de door de Minister erkende groepingen voor de activiteiten die zij inrichten met het doel de ontplooiing van het gezinsleven en de beleving van een bewust en verantwoord ouderschap in de hand te werken (definitie in artikel 1).

Kan mevrouw de Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Welke organisaties werden reeds erkend ? Welke subsidiebedragen ontvingen ze gedurende de drie laatste jaren ?
2. Hoe wordt voor ieder van hen de subsidiëring verantwoord op grond van de bedoeling van artikel 1 van vernoemd koninklijk besluit ?
3. Welke organisaties ontvangen reeds subsidies voor de door de Minister erkende activiteiten van andere overheidsinstanties ?
4. Worden er nog nieuwe erkenningen verleend ? Zo ja, worden hierbij prioriteiten gelegd ? In ontkenning geval, hoe wordt dit verklaard ? Worden er nieuwe initiatieven dan niet beknot ? Is er geen probleem voor het pluralisme als organisaties met identieke activiteiten maar met een andere ideologische of filosofische visie, nog een erkenning wensen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het antwoord mede te delen op de gestelde vragen.

1. Erkende verenigingen die voordrachten, cursussen en studiedagen organiseren ten einde de opleiding tot het gezinsleven te bevorderen. Toegekende subsidiebedragen 1984 — 1985 — 1986.

Zie bijlage 1.

2. Overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 maart 1974 moeten de activiteiten (cursussen, voordrachten, studiedagen, vormingssessies) van de erkende verenigingen tot doel hebben de deelnemers iets bij te brengen over het gezinsleven in al zijn facetten.

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 11 maart 1974 geeft een ruime omschrijving van de criteria waaraan de activiteiten inhoudelijk moeten beantwoorden : het huwelijksleven, de verhouding tussen de leden van het gezin, de sexuele en affectieve opvoeding, de gezinspedagogie, de hygiëne, de kinderopvang, het huishoudelijk beleid en de wooninrichting. Activiteiten bestaande uit praktische demonstraties met publicitaire doeleinden worden van subsidiëring uitgesloten.

Het gezinsleven is een evoluerend gebeuren. Actuele problemen en acute behoeften krijgen bijgevolg de nodige aandacht bij de subsidiëring van de activiteiten. De reglementering laat de verenigingen voldoende ruimte om eigentijdse thema's aan te brengen en aangepaste methoden te gebruiken. Elke nieuwe activiteit wordt naar de bovengenoemde criteria beoordeeld vooraleer ze in aanmerking genomen wordt voor betoelaging.

3. Voor de activiteiten die erkend worden in het kader van het koninklijk besluit van 11 maart 1974 worden geen subsidies verleend door andere overheidsinstanties. Dit wordt door artikel 7, 2° uitgesloten.
4. Thans worden geen nieuwe erkenningen verleend

aan verenigingen in het kader van het koninklijk besluit van 11 maart 1974. De beschikbare kredieten hebben de laatste jaren geen ruimte gelaten voor nieuwe **erkenningen**. De bestaande initiatieven konden evenmin volledig betoelaagd worden. In de mate dat er meerdere nieuwe aanvragen voor erkenning zouden zijn, zou hierdoor om louter materiële redenen een probleem

kunnen rijzen. Het aantal nieuwe aanvragen om erkenning in het kader van het koninklijk besluit van 11 maart 1974 is evenwel uiterst beperkt.

Bijgevolg is er op het ogenblik geen gevaar voor afbouw van het pluralisme dat binnen deze reglementeering in de ruimste mate werd gerealiseerd.

BIJLAGE I

Erkende diensten die voordrachten, cursussen en studiedagen organiseren ten einde de opleiding tot het gezinsleven te bevorderen

(KB 11 maart 1974 en wijzigende besluiten)

Toegekende toelagen

Kenmerk	Benaming en adres	1984	1985(79,78 %)	1986 (95,99 %)
N/2501	V.Z.W. „ Katholiek Vormingswerk voor Landelijke Vrouwen” Postbus 104 3000 LEUVEN	8.751.500,-	5.891.753,-	6.010.400,-
N/2502	V.Z.W. „Katholieke Landelijke Jeugdcentrale Meisjes” Kapucijnenvoer 10 3000 LEUVEN	163.500,-	155.571,-	227.000,-
N/2503	V.Z.W. „ Kristelijke Werknemersbeweging” Wetstraat 103 1040 BRUSSEL	3.707.500,-	3.288.133,-	4.081.000,-
N/2504	V.Z.W. „Nationale Federatie van de Coöperatieve Vrouwenbeweging” Verbruiksorganisatie Hoogstraat 28 1000 BRUSSEL	74.000,-	166.740,-	270.500,-
N/2505	V.Z.W. „Comfort en Gezinszorg” Vleurgatsesteenweg 98 1050 BRUSSEL	1.955.000,-	1.535.765,-	2.596.500,-
NI2507	V.Z.W. „Sociaal Opleidingscentrum tot Gezinsleven — Villers Villerslei 135 2120 SCHOTEN	659.000,-	455.544,-	485.500,-
N/2508	V.Z.W. „Katholieke Jongeren uit de Middengroepen — Jongens Hoogpoort 40 9000 GENT	178.500,-	124.457,-	255.500,-
N/2509	V.Z.W. „Christelijke Middenstanders en Burgersvrouwen (C.M.B.V.)” Spastraat 8 1040 BRUSSEL	1.759.000,-	1.446.411,-	1.783.500,-
N/2510	V.Z.W. „Kristelijke Bonden van Gepensioneerden” (K.B.G.) Wetstraat 121 1040 BRUSSEL	1.163.000,-	860.826,-	1.149.000,-
N/2511	V.Z.W. „Dienst voor de Kringen van Gehuwden” Groene Rei 4 8000 BRUGGE	2.111.000,-	1.560.098,-	1.819.500,-

Kenmerk	Benaming en adres	1984	1985(79,78 %)	1986 (95,99 %)
N/2512	V.Z.W. „Nationale Confederatie van Ouderverenigingen” Guimardstraat 1 1040 BRUSSEL	1.345.000,-	1.220.634,-	1.836.000,-
N/2513	V.Z.W. „MILAC” E. Maxlaan 57 1040 BRUSSEL	504.000,-	425.227,-	572.000,-
N/2514	S.V.V. — Centrum voor Jeugd en Gezinsproblematiek St. Jansstraat 32 1000 BRUSSEL	207.000,-	159.560,-	226.000,-
N/2515	V.Z.W. Nationaal Verbond van de Kristelijke Arbeiders Vrouwengilden Poststraat 111 1210 BRUSSEL	12.368.000,-	10.492.666,-	12.138.000,-
N/2516	V.Z.W. „Familiegeluk” Paleizenstraat 90 1210 BRUSSEL	551.500,-	647.415,-	713.500,-
N/2517	V.Z.W. „Arbeidsvreugde” Paleizenstraat 90 1210 BRUSSEL	971.500,-	972.518,-	1.423.500,-
NI2518	Bond van Grote en Jonge Gezinnen Troonstraat 125 1050 BRUSSEL	1.690.000,- 2.343.000,-	1.368.227,- 1.899.562,-	1.708.500,- -
N/2520	V.Z.W. „Kultuurdienst van de Belgische Boerenbond” Minderbroedersstraat 8 3000 LEUVEN	549.000,-	398.102,-	539.500,-
N/2521	V.Z.W. „Studerende Jeugd en Gezin” Gaucheretstraat 205 1210 BRUSSEL	257.500,-	166.341,-	203.000,-
NI2524	Davidfonds Blijde Inkomststraat 79 3000 LEUVEN	341.000,-	276.837,-	356.000,-
N/2526	Vereniging van Vlaamse Dienstplichtige Militairen Naamsevest 28 3000 LEUVEN	63.000,-	47.070,-	74.500,-
N/2528	De Kei Ter Rivierenlaan 152 2100 DEURNE	434.500,-	360.606,-	432.000,-
N/2529	Lejo Hoogpoort 50 9000 GENT	217.500,-	128.047,-	209.500,-
N/2530	Dienst voor Onthaalmoeders van het O.C.M. W. Merelbeke Poelstraat 37 9220 MERELBEKE	4.000,-	3.191,-	3.840,-
N/2531	Dienst voor Opvanggezinnen van de Stad Deinze Stadhuis — Markt 21 9800 DEINZE	3.000,-	1.596,-	2.880,-

Kenmerk	Benaming en adres	1984	1985(79,78 %)	1986 (95,99 %)
NI2532	Dienst voor Opvanggezinnen van het O.C.M.W. De Pinte Kasteellaan 41 9720 DE PINTE	5.000,-	3.191,-	3.840,-
N/2533	Dienst voor Onthaalmoeders Dorpstraat 22 2090 STABROECK	11.000,-	6.382,-	3.840,-
N/2534	Dienst voor Onthaalgezinnen Miksebaan 6 2130 BRASSCHAAT	—	3.191,-	5.760,-
N/2535	V.Z.W. Federatie van Vlaamse Kringen Gebr. Vandeveldestraat 68 9000 GENT	—	17.552,-	62.400,-
N/2536	SOLAC V.Z.W. Hoogstraat 42 1000 BRUSSEL	19.000,-	89.354,-	48.000,-
NI2537	V.Z.W. Belgische Vereniging voor Suikerzieken Ch. De Kerchovenlaan 369 9000 GENT	—	—	—
N/2538	Dienst Onthaalgezinnen Ekeren Veltwycklaan 134 2070 ANTWERPEN (+ Merksem)	5.000,-	1.596,-	5.760,-
N/2539	Dienst Opvanggezinnen Mortsel Liersesteenweg 1 2510 MORTSEL	—	3.989,-	2.880,-
N/2540	Dienst voor Opvanggezinnen Grote Markt 27 3300 TIENEN	—	—	—
N/2541	Dienst Onthaalmoeders O.C.M.W. Laakdal Oud gemeentehuis Veerledorp 15 3988 LAAKDAL	—	—	—
N/2542	V. Z.W. Kinderopvangdienst Markt 29 2580 ST.-KATELIJNE-WAVER	—	798,-	2.880,-
N/2543	Diensten van opvanggezinnen Kerkplaats 28 2220 WOMMELGEM	—	—	—
NI2544	O.C.M.W. Grimbergen Dienst voor Opvanggezinnen Administratief Centrum 1820 GRIMBERGEN	—	—	—
N/2545	Dienst Opvanggezinnen van het O.C.M.W. Kruikeke Kruikekestraat 12 2768 KRUIBEKE	—	3.191,-	956,-
N/2546	V.Z.W. Dienst voor Opvanggezinnen Rozenstraat 28 3500 HASSELT	—	—	—

Kenmerk	Benaming en adres	1984	1985 (79,78 %)	1986 (95,99 %)
1/2547	Dienst Onthaalgezinnen Hoorstraat 6 8000 BRUGGE	—	22.338,-	24.960,-
1/2548	Gemeente Edegem Kinderopvangdienst Kontichstraat 19 2520 EDEGEM	—	3.989,-	3.840,-
1/2549	Dienst voor Opvanggezinnen Bist 1 2610 WILRIJK	—	—	3.840,-
1/2550	O.C.M.W. Beersel Dienst Onthaalmoeders Torleylaan 13 1511 BEERSEL	—	2.393,-	—
1/2551	O.C.M.W. Temse Dienst Onthaalmoeders Kouterstraat 3A 2690 TEMSE	—	—	—
12552	Opvanggezinnen Denderleeuw Ten Kouter 20 9470 DENDERLEEUEW	—	3.191,-	—
12553	Federatie van Vlaamse Vrouwen- groepen V.Z.W. Bennesteeg 2 9000 GENT	—	—	—
12554	Kinderopvang Boechout-Hove St.-Bavoplein 8 2530 BOECHOUT	—	—	—
12555	Kindercentrum Craenendonck Dienst Opvanggezinnen Lei 10 3000 LEUVEN	—	—	—
12556	Dienst Opvanggezinnen O.C.M.W. Asse Gasthuisstraat 2 1700 ASSE	—	—	—
12557	Dienst Opvanggezinnen Sportlaan 5 9100 LOKEREN	—	—	—
12558	Gemeentelijke Babydagdienst met Onthaalgezinnen Chr. Pallemansstraat 2080 KAPELLEN	—	—	3.840,-
12559	Dienst Onthaalmoeders V.Z.W. De Mereltjes Hasseltsesteenweg 16 3700 TONGEREN	—	—	3.840,-
12560	Dienst Opvanggezinnen Boudewijnlaan 2 3100 HEIST-OP-DEN-BERG	—	—	—
9	TOTAAL:	42.411.500,-	34.214.052,-	39.293.756,-

Vraag nr. 30
van 16 april 1987
van de heer A. LARIDON

Vierde leeftijd — Sociale bescherming

Het Directiecomité voor Sociale Zaken van de Europese Gemeenschap heeft tijdens zijn zitting te Straatsburg van 18 maart 1985 tot 25 maart 1985 een grondige studie gewijd aan het probleem van de zeer bejaarde personen, of wat men noemt de vierde leeftijd. Een basisrapport werd door het Directiecomité overgemaakt aan een afgevaardigde van de Waalse Gemeenschapsexecutieve. Ook in de Vlaamse Gemeenschap is het zo dat het aantal meer dan 80-jarigen de laatste jaren aanzienlijk is gestegen. De problemen die verband houden met het welzijn en de bescherming van deze categorie van bejaarden moet dan ook vandaag meer dan ooit onze aandacht gaande houden. De Waalse Gemeenschapsexecutieve is hiermee volop bezig.

Mag ik van mevrouw de Minister vernemen :

- of ook een afgevaardigde van de Vlaamse Executieve bovenvermelde zitting van het Directiecomité van de Europese Gemeenschap heeft bijgewoond en of hem ook bedoeld basisrapport werd overgemaakt ;
- of de Vlaamse Executieve zich eveneens bewust is van de ernst van dit probleem en of ook voor het Vlaamse land in dit verband bepaalde studies of initiatieven bestaan ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het door hem bedoelde Directiecomité voor Sociale Zaken (CDSO) niet afhangt van de Europese Gemeenschap maar wel van de Raad van Europa te Straatsburg. Op de 17e zitting van dit Directiecomité in maart 1985 was de Vlaamse Executieve nog niet vertegenwoordigd. Het is vanaf de 19e zitting (8 — 11 april 1986) dat ook een vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve aan de halfjaarlijkse vergaderingen van dit comité deelneemt naast een vertegenwoordiger van de Franse Gemeenschapsexecutieve en vertegenwoordigers van de nationale Departementen van Arbeid en Tewerkstgelling en Sociale Voorzorg.

Dat de Vlaamse Executieve zich wel degelijk bewust is van de ernst van het probleem van de hoogbejaarden mag blijken uit de thans lopende onderzoeken binnen het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies rond bejaarden : voorzieningen en behoeften. Een viertal rapporten werden tot nu toe gepubliceerd rond thema's zoals huisvesting, lichamelijk en psychisch welbevinden en sociaal welbevinden. Ook werd in coördinatie met de European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions (Dublin) recent een rapport gepubliceerd met als titel „Care for the Elderly in Belgium”. Volkomen bewust van de ernst van het toenemende aantal bejaarden ligt het in mijn bedoeling het CBGS nog een studie op te dragen waarbij de situatie van de hoogbejaarden centraal staat.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 135
van 30 maart 1987
van de heer N. DE BATSELIER

Slachthuis „PVBA De Moor” te Wetteren — Maatregelen tegen milieuhinder

Reeds jaren voeren de bewoners van de Wegvoeringstraat actie tegen de onuitstaanbare hinder, welke de uitbating van het slachthuis in dezelfde straat door de „PVBA De Moor” meebrengt.

Het eigenaardige in deze zaak zou echter zijn dat ondanks alle beperkingen en voorwaarden die aan de uitbating van het slachthuis door diverse overheidsinstanties werden opgelegd, het bedrijf dit hoegenaamd niet respecteert.

Alle klachten over strafbare burenhinder en overtredingen tegen de reglementeringen ten spijt, werd er tot op heden nooit effectief opgetreden.

De klachten kunnen als volgt worden samengevat :

- ‘de betrokken PVBA breidt haar vestiging uit zonder over de nodige vergunningen te beschikken en zonder zich te houden aan de wettelijke normen.
- Er wordt regelmatig afval in de Schelde geloosd, zonder dat over de nodige vergunningen wordt beschikt.
- De reglementering betreffende de inrichting en uitbating van een slachthuis wordt constant overtreden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Stroken deze klachten met de realiteit ?
2. Klopt het dat desbetreffend reeds diverse proces-verbaal en meldingen werden gemaakt aan de overheid ?
3. Wat was tot heden de reactie van de overheid ?
4. In 1986 werd gevraagd dit dossier op basis van allerlei klachten te herzien. Wat is de realisatie van de gewestelijke overheid hierop ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het bedrijf PVBA De Moor over een exploitatievergunning beschikt die op 8/11/1957 door de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Oost-Vlaanderen voor een periode van 30 jaar werd verleend.

De volgende jaren werden meerdere uitbreidingen toegestaan. Deze exploitatievergunning vervallen op 9/11/1987. Onlang werd een hermachtingaanspraak ingediend.

De exploitatie van dit bedrijf heeft inderdaad reeds aanleiding gegeven tot klachten onder andere inzake geluidshinder. Daar de exploitatievoorwaarden op dat vlak ontoereikend waren, werd de bevoegde overheid i.c. de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen op 9/10/86 door het Bestuur voor Leefmilieu geadviseerd bijkomende strengere exploitatievoorwaarden op te leggen. Tot op heden werd hieraan geen gevolg gegeven. Bij het adviseren van de hermachtingaanvraag zullen door de bevoegde diensten strenge exploitatievoorwaarden worden vooropgesteld.

Daar geen overtreding op de opgelegde exploitatievoorwaarden werd vastgesteld, werd door het Bestuur voor Leefmilieu geen proces-verbaal van overtreding opgesteld.

In verband met de waterzuivering wens ik het geachte lid erop te wijzen dat voornoemd bedrijf sedert 5 mei 1987 over een vergunning voor lozing oppervlaktewater beschikt. Het saneringsprogramma werd zodanig opgesteld dat tegen 1988 de zuiveringsinstallatie in werking moet zijn.

Vraag nr. 146
van 7 april 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Waterzuivering „ De Dommel” — Kostprijs saneringsplan en uitvoering

Met medewerking van de vereniging tot streekontwikkeling Noord-Limburg werd, door de gemeenten in Noord-Limburg in de eerste helft van 1986, de studie afgesloten over de sanering van de Dommel. Hierbij besteedde men veel aandacht aan de waterbeheersing en anderzijds aan de waterzuivering, wiens water ten dele moet dienen voor de drinkwaterbevoorrading van de stad Eindhoven in Nederland.

Er werd gesteld dat er dringend nood is aan het leggen van 1 kilometer collector in Overpelt, 3 kilometer collector in Neerpelt met een klein zuiveringsstation in Neerpelt, 3 kleine zuiveringsstations voor Peer, Eksel en Hechtel. Hierdoor zou 77 procent tot 94 procent van het afvalwater van de gemeenten die in de Dommel lozen, kunnen gezuiverd worden. Daarenboven vraagt men een regelmatige controle op de kwaliteit van het water in de „Eindergatloop” (bijriviertje van de Dommel) waarin de metaalfabrieken van Overpelt lozen.

Mag ik de geachte Minister vragen :

1. is er reeds een totaal plan opgesteld voor zuivering van het afvalwater voor de rioleringen die in de Dommel uitmonden op Belgisch grondgebied ? Zo ja, wat houdt het in ?
2. Welke werken zijn voorzien of gepland die bijdragen tot de zuivering van het afvalwater in de Dommel ? Is er reeds een timing hiervoor ?
3. Welke kredieten zijn hiervoor voorzien of gepland in de eerstvolgende jaren ?
4. Hoeveel wateranalysecontroles zijn er in 1986 geweest in de Eindergatloop ? In welke mate voldoen de uitslagen ervan aan de lozingsnormen die opgelegd worden aan de metaalfabrieken te Overpelt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid navolgende gegevens mede te delen.

Het stroomgebied van de Dommel wordt volgens de AWP 3-studie opgedeeld in verschillende subsectoren. In de subsector Linden wordt langs de Dommel een RWZI van 900 IE gepland. Hier dienen geen bijkomende collectoren aangelegd te worden vermits alles in één punt wordt geloosd.

In Peer zelf wordt langs de Dommel een RWZI van 8.800 I.E. voorzien. Op dit ogenblik is de VWZ bezig met de aanleg van een collector langs de RW 21 die de lozingen van het centrum van Peer naar het geplande RWZI brengen. Om alle lozingen van het centrum op deze collector aan te sluiten dient nog een pompstation en een persleiding te worden gebouwd.

In Kleine-Brogel wordt langs de Dommel een RWZI van 1.200 IE gepland. Deze RWZI kan met een minimum aan verbindingsleidingen de tweede bestaande lozingspunten opvangen.

In Overpelt zullen in de nabije toekomst bijkomende collectoren worden uitgevoerd die aansluiten op het, op dit ogenblik, nog onderbelaste RWZI. De gemeenten Overpelt en Neerpelt dienen bijkomende rioleringen uit te voeren om alle lozingspunten op hun grondgebied langs de Dommel met de collector te verbinden.

In Neerpelt ten noorden van het kanaal Bocholt-Herrentals wordt er langs de Dommel een RWZI gepland van ± 1.500 IE.

Op dit ogenblik is reeds de collector in de Zonhoekstraat aangelegd. De overige collectoren zullen uitgevoerd worden in coördinatie met de door de gemeente geplande riolerings- en wegenwerken.

De Dommel is thans nog bij het overschrijden van de grens met Nederland „verontreinigd, kritieke toestand” (Biotische Index 5-6). Door het uitvoeren van de geplande collector en RWZI-werken en het verwezenlijken door de gemeenten van de nodige rioleringen, zullen alle huishoudelijke en industriële lozingen op de Dommel verdwenen zijn.

In 1986 grepen twee bemonsteringscampagnes plaats van de afvalwaterlozingen van Métallurgie Hoboken-Overpelt. Terzelfdertijd werd de Eindergatloop stroomopwaarts en stroomafwaarts van de lozingspunten van MHO bemonsterd. De analyseresultaten toonden aan dat het effluent van MHO voldoet aan de normen van de lozingsvergunningen.

Vraag nr. 176
van 28 april 1987
van de heer A. BOURGEOIS

Aankoop van bossen door ondergeschikte besturen — Subsidiëring

De dienst van het groenplan en gesubsidieerde werken van de Vlaamse Gemeenschap beschikte vroeger over een bedrag om over te gaan tot de subsidiëring van de aankoop van groen- en boszones door de steden en gemeenten.

In 1980 bedroeg het krediet 200 miljoen en voor 1981 was 300 miljoen voorzien.

1. Is het mogelijk mij mede te delen welke kredieten daarvoor voorzien werden voor elk van de jaren vanaf 1982 tot en met 1987 ?
2. Is het mogelijk mij mede te delen welke bedragen daarvan werkelijk werden uitgegeven voor elk van de vermelde jaren ?
3. Kan voor 1985 en 1986 opgegeven worden aan welke gemeente een toelage in dat verband werd toegekend en telkens ook voor welk bedrag ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat volgende bedragen in de begroting werden voorzien voor subsidiëring van aankoop van groengebieden.

Begrotingsjaar	Initiële kredieten	Uitgaven
1982	50.000.000	2.200.000
1983	40.000.000	37.720.000
1984	50.000.000	49.069.000
1985	35.000.000	27.515.000
1986	21.500.000	15.004.000

Op de begroting 1987 is voor subsidie op aankoop en op aanleg van groengebieden 50 miljoen frank voorzien.

Voor 1985 en 1986 werden de volgende subsidiëringsbedragen toegekend :

1985		1986	
Gemeente	Bedrag	Gemeente	Bedrag
Kontich	2.940.000	Oudenburg	2.789.000
Bonheiden	3.000.000	Merelbeke Liede- meerschen)	3.061.000
Gent (Voordries)	8.900.000	Boutersem	1.351.000
Bertem	1.723.000	Brugge (Minne- water 4)	2.148.000
Beveren (Liefkenshoek)	1.550.000	Deerlijk	976.000
Aartselaar	9.330.000	Scherpen- heuvel	1.740.000
Beveren (Hof van Saksen)	72.000	Zandhoven (Molen) Meerhout (Gewad)	615.000

Vraag nr. 177 van 28 april 1987 van de heer E. VAN ROMPUY

Rust- en Verzorgingstehuizen — Toepassing erkenningscriteria

Een eikenning als rust- en verzorgingstehuis kan slechts worden verleend indien gelijktijdig een gelijkwaardige vermindering van ziekenhuisbedden in afgeschafte ziekenhuisdiensten plaatsvindt.

Voor sommige instellingen is het echter praktisch onmogelijk om aan deze voorwaarde te voldoen aangezien zij zelf geen ziekenhuisdiensten hebben.

Naar verluidt zouden een gedeelte van de afgeschafte ziekenhuisbedden in de toekomst worden voorbehouden om te worden verdeeld onder die instellingen die zelf geen gelijkwaardige vermindering van ziekenhuisbedden kunnen organiseren.

Kan de Minister mij mededelen of deze informatie correct is ?

Zo ja, werd deze werkwijze reeds toegepast ?

Welke instellingen hebben op deze wijze een erkenning als rust- en verzorgingstehuis kunnen bekomen ?

Hoe kunnen instellingen waaraan nog geen afgeschafte ziekenhuisbedden werden toegekend, hiervoor in aanmerking komen ?

Zo neen, acht de Minister het wenselijk om voor de bedoelde categorie van instellingen maatregelen uit te werken die hen moeten toelaten, waar nodig, RVT-bedden op te richten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in artikel 1, § 4 van het KB nr. 59 van 22 juli 1982 wordt bepaald dat een erkenning als rust- en verzorgingstehuis slechts kan verleend worden indien betreffende instelling het bewijs kan leveren van een gelijkwaardige afbouw van ziekenhuisbedden.

In het protocolakkoord tussen de nationale Regering en de Gemeenschapsexecutieven met betrekking tot het te voeren gezondheidsbeleid, dat op 25 juni 1986 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, werd in punt 5.1.2. bepaald dat rustoorden die geen verbinding met een ziekenhuis hebben, de kans moeten krijgen om voor hun verzorgingsbehoevende bejaarden over verzorgingsbedden te beschikken.

Tot nu toe werden geen instellingen erkend noch werden ervoor RVT-bedden in de programmatie opgenomen zonder dat betrokken instelling een gelijkwaardige afbouw van ziekenhuisbedden kon aantonen.

De aanvragen tot opname in de programmatie van RVT-bedden van rustoorden die geen verbinding met een ziekenhuis hebben, werden op een lijst gevoegd, zodat met hun kandidatuur kan rekening gehouden worden zodra de wettelijke basis is geschapen om RVT-bedden toe te wijzen zonder dat een gelijkwaardige afbouw van ziekenhuisbedden door de aanvrager kan bewezen worden.

Thans wordt reeds een regeling voorbereid volgens de welke bedoelde verzorgingsbedden zullen worden toegewezen.

Vraag nr. 178
van 28 april 1987
van de heer J.P. PILLAERT

Milieu-decreet — Uitvoeringsbesluiten

Mag ik van de Minister vernemen wanneer de uitvoeringsbesluiten betreffende het milieu-decreet van 28 juni 1985 zullen gepubliceerd worden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het ontwerp van Executievebesluit dat uitvoering aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning zal geven reeds op 2 juli 1986 principieel door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Op 4 juli 1986 is dit ontwerp voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Dit advies is momenteel nog niet ontvangen. Het ligt in mijn bedoeling zodra het advies van de Raad van State wordt ontvangen, het desgevallend ontwerp ter definitieve goedkeuring aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.

Vraag nr. 181
van 5 mei 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Sluikstort NV Sidac, Ottergemsesteenweg 801 te Gent — Sanering en maatregeleng

In aansluiting bij mijn vraag nr. 138 van 3 april 1987 ontving ik inmiddels nog aanvullende informatie.

De illegale stortplaats van Sidac zou uit twee bezinkbekkens bestaan. Naast de lozingen van rioolslib via tankwagens van de firma Bauwens zou er ook een directe lozing vanuit het bedrijf gebeuren bij middel van een pijpleiding.

De dikke witte brij die op die manier in de bezinkputten terecht komt zou regelmatig door een andere firma worden opgehaald en weggevoerd naar een onbekende bestemming.

Kan de geachte Minister deze gegevens bevestigen en zo ja, een antwoord verstrekken op volgende vragen :

1. Welke stoffen worden via de pijpleiding in de bezinkputten geloosd ?
2. Zijn de stoffen schadelijk voor het milieu ?
3. Beschikt het bedrijf over een vergunning voor die lozing ?
4. Waarheen worden die stoffen getransporteerd ?
5. Op welke manier worden ze onschadelijk gemaakt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord meedelen.

Het betreffende neutralisatieslib is afkomstig van de waterzuiveringseenheid.

Analyseresultaten tonen aan dat dit geelgroen pasteus kalkslib met amoniakgeur een sterk basische afvalstof is met hoge uitloging van sulfaten. Er is geen aanwezigheid vastgesteld van organische componenten, met uitzondering van sporen fluorantheen (35 ppb).

Deze lozing wordt beschouwd als een storting van afvalstoffen, vergunningsplichtig in het kader van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. De vergunningsaanvraag voor een monostortplaats is lopende.

Vóór 1983 werd het slib afgevoerd. Het onderzoek naar de eindbestemming van deze vroegere afvoer is lopende. Sedert 1983 is geen afvoer meer gebeurd.

Vraag nr. 193
van 14 mei 1987
van de heer C. DE CLERCQ

Medische sportcontrole — Bokssport

Het koninklijk besluit van 6 juli 1962 voorziet de reglementering van de bokssport zonder eventueel aan te duiden welke soort van boks. Tot op heden wordt enkel de traditionele (Engelse) boks aan deze controle onderworpen.

De vraag stelt zich dan ook op welke argumenten de overheid zich steunt om vrijuit het uitoefenen van de Franse — Amerikaanse, Thaiboks enzovoort toe te laten, daar de reglementering alleen wordt toegepast op de Engelse boks, dewelke minder gevaarlijk is dan bovengenoemde.

Volgens ons inzicht dienen de andere disciplines ook onderworpen te worden aan dezelfde reglementering van het koninklijk besluit.

Deze toestand is zeer gevaarlijk, daar de bij de Koninklijke Belgische Boksbond (KBB) aangesloten bokkers, die een verplichte rusttijd doormaken, zonder toelating aan andere boksdisciplines deelnemen met het gevolg dat helemaal geen controle van hun lichamelijke toestand bestaat.

Het gevaar bestaat, wanneer één van de bij de KBB aangesloten bokkers K.O. (knock-out) wordt gezet in een andere discipline, hij zou kunnen boksen in een periode dat hij op rust zou moeten zijn. Zo kan er zich een erg ongeval voordoen onder de verantwoordelijkheid van de KBB, wanneer de bokser dit heeft opgelopen tijdens een voorafgaandelijk gevecht in een andere discipline.

Mag ik de Gemeenschapsminister dringend vragen dit probleem te onderzoeken en passende maatregelen te nemen.

Antwoord.

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de Vlaamse Commissie voor de Bokssport advies zal gevraagd worden omtrent een lijst voor de sporten die moeten worden gelijkgesteld met de bokssport en derhalve aan dezelfde reglementering onderworpen zijn.

Vraag nr. 198
van 19 mei 1987
van de heer A. DIEGENANT

Sportverzorger — Statuut

De antidopingwet van 2 maart 1965 bepaalt in zijn artikel 6 „De Koning kan, op advies van de betrokken sportfederaties, een statuut van de (sport-) verzorger vaststellen”.

In zijn artikel 3 bepaalt dezelfde wet dat de anti-dopingscommissie advies kan uitbrengen omtrent alle problemen betreffende doping.

Op 21 februari 1985 besluit de Vlaamse Executieve tot oprichting van de Vlaamse Antidopingscommissie en bepaalt haar opdracht.

Tot nog toe werd geen statuut van de sportverzorger uitgewerkt. De deskundige begeleiding van de sportbeoefenaar vergt nochtans gekwalificeerde sportverzorgers. Het ontbreken van een statuut bemoeilijkt ook het toezicht op eventuele ongeoorloofde activiteiten van de zogenaamde „verzorgers”.

Mag ik de Gemeenschapsminister dan ook verzoeken me te willen medelen of het opstellen van een voorstel van statuut van de sportverzorger tot de opdracht behoort van de Vlaamse Antidopingscommissie en zo ja, of hij van oordeel is dat het uitwerken van dergelijk voorstel tot haar prioritaire opdrachten behoort ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de bestaande dopingreglementering dringend diende te worden aangepast, gelet op de onrustwekkende berichten betreffende het gebruik van doping in de sport.

Op dit ogenblik wordt het laatste luik van deze bijsturing gerealiseerd.

Terecht wordt opgemerkt dat het probleem van de zogenaamde verzorgers nog niet is behandeld en het „statuut van de sportverzorger” nog niet is vastgesteld.

Na de afhandeling van de aan de gang zijnde aanpassing, zal het ontwerpen van het statuut van de sportverzorger één van de belangrijkste te behandelen thema's zijn.

J. PEDE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
 LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING

Vraag nr. 123
van 1 april 1987
van de heer J. SAUWENS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Gedeeltelijke opheffing en gedeeltelijke inherzieningstelling KB 3 april 1979

Bij beslissing van 10 december 1986 inzake Phillips Petroleum, besloot de Executieve tot gedeeltelijke opheffing en gedeeltelijk inherzieningstelling van het koninklijk besluit van 3 april 1979 (Belgisch Staatsblad van 27 januari 1987).

Als gevolg van deze beslissing wordt een gedeelte van het gewestplan opgeheven, namelijk het gedeelte Schoonhees, waar PP gelegen is.

Het opheffen van een plan kan echter niet volgens onze huidige wetgeving op de Ruimtelijke Ordening. Het is ter zake een onbekende figuur. Met andere woorden, de opheffing van een gewestplan is onmogelijk. Artikel 2 van de wet van 1962 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van Stedebouw, vermeldt duidelijk de plannen hebben verordende kracht. Zij blijven gelden tot zij door andere plannen worden vervangen na een herziening. Met andere woorden, de opheffing vindt geen enkele grond in de wetten.

Mag ik van u vernemen, geachte heer Minister, op basis van welke rechtsgrond er toch tot de opheffing is besloten ? Is de beslissing van 10 december 1986 ter zake dan ook niet nietig ? Brengt deze nietigheid dan ook niet de nietigheid mee van de beslissing van 14 januari 1987, wat betreft het gebied Schoonhees ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de rechtsgrond van het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 december 1986 houdende gedeeltelijke opheffing en gedeeltelijk inherzieningstelling van het koninklijk besluit van 3 april 1979 tot vaststelling van het gewestplan Hasselt-Genk, als volgt toe te lichten

De besluiten van de Vlaamse Executieve van 10 december 1986 en 14 januari 1987 zijn onderdelen van de complexe verrichting die de tenuitvoerlegging van het arrest nr. 27.042 uitmaakt. Bedoelde besluiten zijn twee beslissingen uit de reeks opeenvolgende beslissingen die verschijnen als samenhangende bewerkingen die een geheel uitmaken, namelijk de tenuitvoerlegging van het arrest nr. 27.042 van de Raad van State, uitgesproken op 21 oktober 1986.

Het arrest nr. 27.042 van de Raad van State, VIIe Kamer, vernietigt het koninklijk besluit van 11 september 1979 waarbij aan de NV Phillips Petroleum Chemicals vergunning werd verleend om een bedrijf voor de vervaardiging van petrochemische zwavelverbindingen te Tessenderlo, wijk Schoonhees, te exploiteren.

Dat de tenuitvoerlegging van dit vernietigingsarrest een complexe rechtshandeling is geworden, vloeit voort uit de omvang van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest welke niet alleen bepaald wordt door het beschikkend gedeelte ervan, doch evenz^{eer} door de gegronde verklaarde middelen tot nietigverklaring en de motivering op basis waarvan het arrest deze annulatiemiddelen gegronde heeft verklaard.

In dit verband met de tenuitvoerlegging ervan preciseert het arrest nr. 27.042 dat :

1. na de vernietiging van het koninklijk besluit van 11

september 1979, het aan de bevoegde overheid (in casu de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu) toekomt opnieuw uitspraak te doen over de exploitatieaanvraag, na het advies van de te raadplegen overheidsorganen (waaronder het Bestuur Ruimtelijke Ordening) ;

2. de eerbied voor het gezag van gewijsde van dit arrest de beslissende overheid en de adviserende overheden verhindert ervan uit te gaan dat het gebied waarin het te vergunnen bedrijf gelegen is, in het Gewestplan Hasselt-Genk de bestemming industriegebied gekregen heeft ;
3. de eerbied voor het gezag van gewijsde de beslissende en adviserende overheden verplicht rekening te houden met de motieven van de vernietiging.

Uit een zorgvuldige ontleding van het arrest nr. 27.042 blijkt dat het beschikkend gedeelte (vernietiging van de exploitatievergunning) ondersteuning vindt in de dubbele beslissing vervat in het arrest :

1. de laad- en losplaats, vatenvuleenheid en laboratorium kunnen niet gevestigd worden in een gebied bestemd voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen ;
2. tengevolge het onwettig verzuim in het gewestplan een bufferzone te voorzien, heeft de vergunning die rechtsgrond zoekt in het bestemmingsvoorschrift „industriegebied” evenmin rechtsgrond.

Krachtens het gezag van het vernietigingsarrest is het de beslissingsbevoegde overheid en de te raadplegen overheidsorganen verboden ervan uit te gaan dat het gebied waarin het te vergunnen bedrijf gelegen is, in het gewestplan Hasselt-Genk de bestemming van industriegebied gekregen heeft. Deze bestemming werd immers met toepassing van artikel 107 van de Grondwet onverbindend verklaard op grond van de door de Raad van State vastgestelde schending van de artikelen 7 en 14, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972, niet alleen naar de letter — in die bepaling blijkt immers niet direct met zoveel woorden een verplichting te zijn opgelegd, doch ook naar de geest, hetgeen tot een op de bedoeling van de auteurs ervan afgestemde interpretatie noopt, waarbij dient aangenomen dat de regelen opgenomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972 eveneens erop gericht zijn een behoorlijke ruimtelijke ordening en goede aanleg van de plaats te verzekeren en te vrijwaren, formuleert het arrest de regel dat voor de overheid door een afzonderlijk bestemmingsgebied, bufferzone als omschreven in het uit te leggen artikel 14, 4.5., zodra zij ertoe gebracht wordt aan aanpalende gebiedsdelen bestemmingen te geven die niet met elkaar te verenigen zijn.

Na deze interpretatie van het artikel 14,4.5. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 te hebben aangenomen, onderzoekt het arrest vervolgens de rechtmatigheid van het gewestplan Hasselt-Genk, wat betreft het niet voorzien van een bufferzone tussen het industriegebied en het woongebied.

Uitgaande van een ontleding van de bestemmingsvoorschriften geldend voor industriegebieden (artikel 7) en woongebieden (artikel 5), oordeelt het arrest dat er een vermoeden bestaat van onverenigbaarheid tussen de bestemming industriegebied en de bestemming woongebied.

Luidens het arrest kan dat vermoeden van onverenigbaarheid tussen de bestemming industriegebied en woongebied van aanpalende gebiedsdelen echter opgeheven worden op grond van overtuigende correcte gegevens, verifieerbaar door de Raad van State.

Uit het niet naar voor brengen van concrete gegevens die erop wijzen dat de bestemmingsgebieden voor industrie en voor wonen uit het oogpunt van de ruimtelijke ordening met elkaar te verenigen zijn, leidt het arrest af dat de overheid door het gebiedsdeel tussen het door de woonkern van Tessenderlo gevormde woongebied en het ten zuid-oosten van de woonkern vastgestelde industriegebied niet tot bufferzone te bestemmen, het artikel 14, 4.5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 heeft geschonden.

Verder beslist het arrest dat het onwettig verzuim in het gewestplan een bufferzone te voorzien de wettigheid van het gehele beschouwde industriegebied aantast en het desbetreffende bestemmingsvoorschrift van het gewestplan Hasselt-Genk dan ook in zijn geheel onwettig is.

Geplaatst tegenover het om deze reden onwettig en onverbindend verklaarde bestemmingsvoorschrift „industriegebied” dat bij het vergunnen van het bedrijf op 11 september 1979 gold voor een aanzienlijk deel van de installaties van Phillips Petroleum Chemicals en waarvan na het arrest niet meer mocht worden uitgegaan, enerzijds, de verplichting opnieuw uitspraak te doen over de exploitatieaanvraag en daarbij rekening te houden met de motieven van de vernietiging uitgesproken door de Raad van State, anderzijds, diende een kader geschapen waarbinnen rechtsgeldig kon geadviseerd en beslist worden. In dit kader was geen plaats meer voor een bij verordening voorgeschreven bestemming „industriegebied”. Het door het gewest Hasselt-Genk voorgeschreven bestemmingsvoorschrift „industriegebied” moest derhalve formeel uit dit beslissings- en advieskader weggewerkt te worden. De opheffing van dit bestemmingsvoorschrift van het gewestplan was de enige mogelijkheid daartoe.

De gedeeltelijke opheffing van het gewestplan is de rechtshandeling waarbij de overheid die tot het vaststellen van het gewestplan bevoegd is voor de toekomst en met ingang op het ogenblik van de opheffing, het gewestplan tenietdoet.

In verband met het door de Raad van State onwettig en onverbindend verklaarde industriegebied was opheffing de enige mogelijkheid. Hoewel de Raad van State dit bestemmingsvoorschrift industriegebied onwettig achtte, kon hij het niet vernietigen daar het niet op ontvankelijke wijze met annulatieberoep bestreden was. Enkel een exploitatievergunning die rechtsgrond zocht in het bestemmingsvoorschrift „industriegebied” was op ontvankelijke wijze met een annulatieberoep bestreden. Bij het onderzoek van de wettigheidsbezwaren tegen de exploitatievergunning onderzocht de Raad van State de wettigheid van de verordening (het gewestplan) waarin deze exploitatievergunning rechtsgrond zocht. Daar het gewestplan onwettig werd geacht en daarom met toepassing van artikel 107 van de Grondwet onverbindend werd verklaard, werd de exploitatievergunning retroactief vernietigd. Het gewestplan kon niet hetzelfde lot ondergaan en bleef, hoewel het onwettig en onverbindend werd verklaard,

formeel in de rechtsorde behouden. In het beschikkend gedeelte van het arrest kon de Raad van State niet uitdrukkelijk de vernietiging uitspreken van het gewestplan, bij gebrek aan in de tijd ontvankelijk annulatieberoep van het gewestplan. Evenmin kon de Raad van State het gewestplan voor het onwettig beschouwde industriegebied opheffen, vermits het enkel aan het actief bestuur toekomt een dergelijke bestuurshandeling te stellen.

Op grond van de in het arrest vervatte beslissing dat de overheid voor het gezag van gewijsde van het arrest, de bevoegde overheid verhindert ervan uit te gaan dat het gebied waarin het te vergunnen bedrijf gelegen is, in het gewestplan Hasselt-Genk de bestemming van industriegebied gekregen heeft, diende de overheid hieraan zelf de passende gevolgtrekking te verbinden, met name : de opheffing van het bestemmingsvoorschrift „industriegebied”.

Zoals de vernietiging van een bestemmingsvoorschrift bij arrest van de Raad van State de verplichting vestigt het bestemmingsvoorschrift opnieuw vast te stellen, zo ook wordt door een rechterlijke onwettig- en onverbindendverklaring de rechtsverplichting gevestigd het gewestplan opnieuw vast te stellen, na voorafgaandelijke opheffing van het onwettig en onverbindend verklaarde bestemmingsvoorschrift.

In voorliggend geval was het onmogelijk het bestemmingsvoorschrift „industriegebied” in herziening te stellen. Artikel 2, § 1, derde lid, van de stedenbouwwet bepaalt immers dat de plannen verordenende kracht hebben, blijven gelden totdat zij door andere plannen worden vervangen na een herziening en er alleen mag van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door deze wet bepaald.

Uit dit wetsvoorschrift vloeit voort dat de inherzieningstelling van het onwettig en onverbindend verklaarde bestemmingsvoorschrift „industriegebied” zou betekend hebben dat de overheid inging tegen het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest.

Door eventueel te beslissen dat betreffend industriegebied in herziening wordt gesteld bevestigt de overheid in werkelijkheid de bestemming voorgeschreven door het plan, aangezien bij inherzieningstelling het planvoorschrift blijft gelden totdat het door een ander is te vervangen, overeenkomstig aangehaald artikel 2, § 1, derde lid van de wet. Inherzieningstelling berust aldus op de veronderstelling dat het gebied waarin het te vergunnen bedrijf gelegen is, in het gewestplan Hasselt-Genk de bestemming industriegebied gekregen heeft.

Uit de rechtsoverweging 5.4.8. blijkt duidelijk dat dit een verboden veronderstelling is. Volgens het arrest is de overheid ingevolge het gezag van het arrest verhindert ervan uit te gaan dat dit gebied in het gewestplan Hasselt-Genk de bestemming „industriegebied” gekregen heeft.

Hiermee moge blijken dat opheffing van kwestieus bestemmingsvoorschrift in werkelijkheid de enige wettige mogelijkheid was.

De opheffing van een plan van aanleg vindt inderdaad geen uitdrukkelijke grondslag in de stedenbouwwet. Evenmin voorziet de stedenbouwwet dat de hoven en

de rechtbanken en de Raad van State plannen van aanleg onwettig en onverbindend kunnen verklaren of vernietigen (wat betreft de Raad van State). Nochtans zal niemand deze bevoegdheid van de hoven en de rechtbanken en de Raad van State, welke rechtstreeks, geput wordt uit artikel 107 van de Grondwet, respectievelijk artikel 14 van de wetten op de Raad van State, ernstig betwisten, stellende dat dergelijke rechterlijke beslissingen in de stedenbouwwet niet voorzien zijn.

Vanzelfsprekend moet de uitvoerende macht passend kunnen reageren op dergelijke rechterlijke uitspraken met behulp van technieken die hun grondslag vinden in het administratief recht, buiten het engere kader van de stedenbouwwet.

Situaties die niet voorzien zijn in de stedenbouwwet moeten opgelost worden aan de hand van het administratief recht, dat veel meer behelst dan de stedenbouwwet en een veel algemenere draagwijdte heeft.

Krachtens het ruimere administratief recht zijn de gevolgen van het onverbindend verklaren door de Raad van State van een bestemmingsvoorschrift opgenomen in een gewestplan, gelijkaardig aan de gevolgen die de overheid dient te verbinden aan de door haar zelf — zonder de tussenkomst van een rechter — vastgestelde onwettigheid van een verordening. In beide gevallen dient de bestuurlijke overheid de wettigheid van een door haar genomen onwettig besluit of verordening te herstellen door, na de vaststelling van de onwettigheid, het besluit of de verordening, onverwijld te herzien en in overeenstemming te brengen met de wet. Dit is de leer die door de Raad van State gehuldigd werd in het arrest nr. 25.858, van 14 november 1985, inzake de NV Meubelcentrale HEYLEN, naar aanleiding van het onderzoek van de vraag of de in artikel 107 van de Grondwet gestelde regel geldend voor de met rechtspraak belast organen ook geldt voor het actief bestuur, welke vraag ontkennend beantwoord werd.

In verband met artikel 107 van de Grondwet oordeelde de Raad van State dat de in dat grondwetsartikel gestelde regel, zoals onder meer uit de duidelijke formulering ervan moet worden afgeleid, enkel geldt voor de met rechtspraak belaste organen, niet voor het actief bestuur, enerzijds, dat elk orgaan van het bestuur dat niet als rechtsprekend college optreedt ertoe gehouden is de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen, zolang zij niet zijn opgeheven of vernietigd, toe te passen, anderzijds.

In het geding dat aanleiding gaf tot het arrest nr. 25.858 van 14 november 1985 werd door de vergunninghouder tegen een annulatiemiddel afgeleid uit schending van een gewestplanvoorschrift een ontvankelijkheidsbezwaar ingeroepen, gesteund op artikel 107 van de Grondwet en de beweerde onwettigheid van dat gewestplanvoorschrift.

Ook in het advies nr. 25.949/II-9-748 dat de Raad van State, Afdeling Administratie VIIe Kamer, op 25.06.80 uitbracht over een vraag door de Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest gesteld op 10 januari 1980, in verband met enkele anomalieën die zich in de praktijk voordoen tussen de cartografische voorstelling (plan) en de teksten (adviezen van de regionale commissie en het koninklijk besluit houdende vaststelling van het gewest-

plan), werd een gelijkaardig standpunt ingenomen, inzake de handelwijze ten aanzien van een eventueel onwettig gewestplanvoorschrift.

In het advies werd gesteld :

„In de gevallen waarin de overheid er wettelijk toe zou gehouden zijn over een vergunningsaanvraag betreffende een in het betrokken gebied gelegen eigendom te beschikken vooraleer zij de onwettigheid in het plan van aanleg op een van de hierboven beschreven wijzen heeft kunnen herstellen, zal zij de onwettigheid in twee fasen dienen te herstellen. Dit wil zeggen, zij zal eerst het gedeelte van het plan waaraan de onwettigheid kleeft, dienen op te heffen.

Na de opheffing van het kwestieuze gedeelte van het plan en in afwachting dat een nieuw koninklijk besluit overeenkomstig de hierboven vastgestelde beginselen wordt genomen, kan over een vergunningsaanvraag betreffende een in het betrokken gebied gelegen eigendom, op een rechtmatige wijze worden beslist overeenkomstig de regelen vastgesteld door artikel 45 van de meervernoemde wet”.

Ten overvloede kan ook nog verwezen worden naar het arrest van de Raad van State nr. 20.450 van 24 juni 1980, inzake De Coster, waarin onder meer werd geoordeeld dat ingeval een exceptie van onwettigheid in verband met het gewestplan ten opzichte van een perceel gegrond bevonden wordt, de overheid verplicht zal zijn, ter uitvoering van het annulatie-arrest, dit onwettig voorschrift uitsluitend wat het kwestieuze perceel betreft op te heffen.

Uit het geheel van de aangehaalde arresten en adviezen van de Raad van State dient dus te worden besloten dat de Vlaamse Executieve het bij arrest nr. 27.042 onwettig en onverbindend verklaarde bestemmingsvoorschrift „industriegebied” kon opheffen en dat de aanwezigheid van formele wetsvoorschriften in de stedebouwwet in verband met de opheffing in dat verband geen verbod inhield.

Zoals hoger werd uiteengezet vormde het door de Raad van State gevestigde verbod om in de toekomst toepassing te maken van het onverbindend verklaarde gewestplan een deugdelijke rechtsgrond voor de opheffing van dit bestemmingsvoorschrift „industriegebied” en was de opheffing zelfs een rechtsverplichting voor de overheid, gelet op artikel 2, § 2, derde lid, van de stedebouwwet.

Vraag nr. 137
van 17 april 1987
van de heer M. DIDDEN

Gemeentelijke werken — Europese betoelaging

In het kader van de betoelaging van gemeentelijke werken doet zich bij gelegenheid van een Europese betoelaging de mogelijkheid voor dat ten minste 14 % en in sommige omstandigheden zelfs 23 % wordt bespaard op de kostprijs van een project al naar gelang uw departement de stelling inneemt om slechts op 90 %, dan wel op 100 % te betoelagen. Op deze manier wordt door het samenspel van Europese betoelaging via de Europese fondsen en de betoelaging door de Vlaamse Gemeenschap een reële besparing gedaan op

het budget van uw departement, terwijl dit in feite het gevolg is van de noodtoestand en de erkenning door de Europese Gemeenschap als ontwikkelingsgebied van een bepaalde regio.

Het zou mij benieuwen te weten op welke manier u overweegt deze supplementaire besparing aan te wenden in de gebieden waarvoor de Europese betoelaging werd verleend.

Kan uw Ministerie zich akkoord verklaren om het overschot, bekomen door de Europese betoelaging, in bepaalde projecten aan te wenden voor de regio, bijvoorbeeld door dit te voorzien in het Regionaal Ontwikkelingsfonds, dan wel dit rechtstreeks toe te kennen aan het provinciale bestuur waarop deze betoelaging betrekking heeft ?

De huidige werking en aanwending van Europese toelagen is in feite een afwending van middelen naar regionale of gewestelijke begroting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in het geval er voor gemeentelijke werken een subsidie uit het Europees Fonds bekomen wordt de totale subsidie hoger kan zijn dan 100 %.

In die gevallen blijft de tussenkomst van het Europees Fonds integraal behouden, terwijl de tussenkomst van het Vlaamse Gewest verminderd wordt, derwijze er in het totaal niet meer gesubsidieerd wordt als de kost. Dit schept de mogelijkheid om andere werken in het kader van de normale subsidiëring ten laste van de Vlaamse begroting te betoelagen.

Over de aanwending van die vrijgekomen kredieten kan verwezen worden naar de beslissing van de Vlaamse Executieve d.d. 4 februari 1987 in verband met de selectieve aanwending van het investeringsprogramma 1987.

De Vlaamse Executieve heeft zich inderdaad verbonden ernaar te streven de vooropgestelde ramingen inzake de aanwending van het investeringsprogramma in de drie ontwikkelingszones te realiseren wat een duidelijke regionale selectiviteit impliceert ten gunste van deze ontwikkelingszones.

Vraag nr. 138
van 22 april 1987
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Gemeentebesturen — Loopbaanonderbreking voor de vastbenoemde ambtenaren

Door de Regering werden beslissingen genomen betreffende de loopbaanonderbreking voor vastbenoemde ambtenaren in overheidsdienst, maar ook voor het personeel van de gemeenten.

Door de gemeenteraden werden ter zake heel wat aanvullende beslissingen genomen, die zeer verschillend zijn van inhoud en waarvan het toepassingsgebied niet vergelijkbaar is. In sommige gemeenten werden een reeks van vastbenoemde personeelsleden uitgesloten van het recht op loopbaanonderbreking, in andere ge-

meenten werd de wet op de loopbaanonderbreking van toepassing op alle personeelsleden.

Graag zou ik van de Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het recht op loopbaanonderbreking een vast recht is voor het vastbenoemde gemeentepersoneel ;
2. of de gemeenteraad dit recht kan beperken voor bepaalde functies ; zo ja, welke deze functies zijn ; zo neen, hoe de benadeelde ambtenaar daarop kan reageren ; welke procedure dient te worden gevolgd ;
3. of het statuut van de gemeenteamttenaar bij loopbaanonderbreking hetzelfde is van dit van de ambtenaar in overheidsdienst, zoals uiteengezet in Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (1985-1986 nr. 44 bladzijde 4270, vraag van de heer Laridon).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het de gemeenteraden vrij staat te beslissen een systeem van loopbaanonderbreking voor hun personeelsleden die in vast verband werden benoemd, in te voeren.

De loopbaanonderbreking vormt, in hoofde van de bedoelde personeelsleden, een recht, tenzij in het gemeentelijk reglement, daaromtrent anders wordt beslist of indien het systeem van toepassing in de privé-sector wordt overgenomen.

De gemeenteraad bezit de mogelijkheid om de door hem zelf aan te duiden categorieën van personeelsleden uit te sluiten een beroep te doen op de loopbaanonderbreking .

Indien de gemeenteraad geopteerd heeft het systeem van de privé-sector toe te passen, dan bezit de gemeentelijke overheid de mogelijkheid om niet in te stemmen met een individuele aanvraag.

Wat betreft het statuut van de gemeenteamttenaar i.g.v. loopbaanonderbreking, wens ik de aandacht van het geachte lid te vestigen op de inhoud van de omzendbrief van 2 oktober 1985 van de Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, de Minister van Tewerkstelling en Arbeid en de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Leefmilieu (Belgisch Staatsblad van 12 oktober 1985). Een afschrift van deze uitgebreide en duidelijke omzendbrief, opgesteld door de ter zake bevoegde leden van de nationale Regering, wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Volledigheidshalve moet aangestipt worden dat de pensioentoestand geregeld wordt door het koninklijk besluit nr. 442 van 14 augustus 1986 betreffende de weerslag van sommige administratieve toestanden op de pensioenen van de personeelsleden van de overheidsdiensten (Belgisch Staatsblad van 30 augustus 1986).

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 47
van 10 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Milieu-educatie — Samenwerking openbare en privé-sector

Binnen het Europees Jaar van het Milieu, en nauw verband houdend met de relatie milieu-werkgelegenheid, is het aspect milieu-educatie.

Vooral in het onderwijs, inzake bewustmaking en sensibilisatie speelt dit aspect een belangrijke rol.

Welke rol is hier volgens de Minister respectievelijk weggelegd voor de openbare en voor de privé-sector ?

Tot slot vernamen wij graag of er in het beleid, zoals dit tot uiting komt in de begroting 1987, stimulansen aanwezig zijn en welke hiervan de repercussies zijn op de werkgelegenheidsrecreatie ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

Het geachte lid gelieve kennis te nemen van het antwoord verstrekt door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu aan wie deze vraag eveneens gesteld werd.

Vraag nr. 63
van 14 mei 1987
van de heer J. BOSMANS

Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen — Afdeling Mode

Ik verneem dat aan hogervermelde inrichting de extravagante strekking zo dominerend is dat de meer klassiek gerichte optie weinig of niet meer aan bod komt. Het zou bovendien zo zijn dat bepaalde leraars deze extravagantie zelfs op hun dagdagelijkse kleding en opmaak overdragen. Dit heeft uiteraard tot gevolg dat leerlingen die meer klassiek geschoold zijn benadeeld worden in hun ontwerpen. Bovendien is het niet denkbeeldig dat de toekomstige stylisten — omwille van hun extravagante opleiding — geen werkterrein zullen vinden in het Nederlandstalig landsgedeelte.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister in dit verband :

1. of bovenvermelde situatie met de werkelijkheid strookt ;
2. voor zover het antwoord op bovenvermelde vraag bevestigend zou zijn of de heer Minister dan niet van oordeel is dat de klassieke richting dringend meer aan bod moet komen ;
3. of het niet passend is, dat de leraars — leraressen

erop gewezen worden dat zijzelf in alle opzichten het voorbeeld moeten geven en dat zij geenszins gerechtigd zijn een bepaalde optie à priori uit te sluiten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag ben ik zo vrij voorafgaandelijk de aandacht van het geachte lid te vestigen op de kwaliteit van de modeafdeling van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. Deze afdeling werd opgericht en wordt geleid door grote namen uit de modewereld.

Van bij de aanvang werd het principe gehuldigd dat het accent zou liggen op het creatieve. De stylist moet zijn tijd vóór zijn. Hij die de commerciële trends volgt komt achterop. De afdeling is niet direct op de confectie-industrie gericht met een technische afdeling van snit en naad, niettegenstaande vele van onze afgestudeerden als stylist terecht komen in de industrie, en allen hun ontwerpen zelf moeten kunnen realiseren.

Het leerprogramma dat door de stichtster werd opgesteld wordt nu nog in grote lijnen gevolgd. Het steekt pedagogisch zeer goed in elkaar met grote aandacht voor het tekenen, de taal van de stylist, en opeenvolgende oefeningen vertrekkend van een historisch document via afleiding naar een volledige vrije creatie. De goede resultaten zijn mede te danken aan de vakbekwaamheid van de leraars. Allen zijn gediplomeerd voor het vak dat ze geven en hebben de nodige praktijkervaring. Ook in de nationale en internationale wedstrijden kunnen onze oud-studenten hun man staan.

De gouden spiegelwedstrijd ingericht door het ITCB (Instituut voor Textiel en Confectiebedrijven van België) kende dit jaar zijn derde uitgave en werd ook voor de derde maal gewonnen door onze studenten. Bij de internationale wedstrijd van de Japanse textielreus „Toyobo” waar wij het moeten opnemen tegen de beste stylistenscholen als St.-Martins in Londen of Parijs is de Academie van Antwerpen verschillende malen bekroond met ereplaatsen.

De kritiek op de kledij en het haarkapsel van de leraars is mij bekend. Het grootste deel van het personeel zijn kunstenaars die op hun individualisme zijn gesteld, die zich misschien minder traditioneel kleden, maar daarom inhoudelijk of pedagogisch niet minder goed zijn dan de anderen.

De bewering dat de stijl van de afdeling uiteraard tot gevolg heeft dat leerlingen die meer klassiek geschoold zijn benadeeld worden in hun ontwerpen, werd tot dusver niet aangetoond.

Tevens vestig ik er de aandacht op dat het ongebruikelijk is dat de Minister ingrijpt in de methodiek van een school bij de uitvoering van het leerprogramma, zeker wanneer het een instelling van hoger onderwijs betreft.

Aan de directie van de instelling heb ik de tewerkstellingcijfers van de afdeling gevraagd. Zodra deze in mijn bezit zijn zal ik deze aan mijn antwoord toevoegen.

P. DEPREZ GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 27
van 5 mei 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurosongfestival — Vrijwaring Vlaamse identiteit

Ter gelegenheid van het Eurosongfestival poogt de administrateur-generaal van de RTBF een dynamisch beeld op te hangen van de Franstalige Gemeenschap, Wallonië en België in zijn geheel.

Om de 500 miljoen kijkers te verwennen is ruim 236 miljoen frank nodig voor nauwelijks drie uur televisie. Daags na de uitzending wordt het gelegenheidspodium van ca. 15.000 m² reeds afgebroken. Ondertussen werd er een toeristische film over België gemaakt en worden ook clips uitgezonden.

Vraag bij dit overheersend Franstalig geweld is nu, hoe de buitenlandse kijker ons land leert kennen.

Daarom ook durven wij aan de Minister vragen welke maatregelen hij getroffen heeft om de Vlaamse identiteit in gans dit Eurosonggebeuren te vrijwaren.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid eraan te herinneren dat de onderhandelingen tussen de BRT en de RTBF in verband met de organisatie van Eurosong 1987 zijn afgesprongen naar aanleiding van de beslissing waar het festival zou plaats vinden, en de financiële implicaties die met de omvorming van die infrastructuur gepaard gingen.

Geruime tijd later stelde de RTBF de Vlaamse Gemeenschap in de gelegenheid 6 promotieclips te produceren en uit te zenden. Op mijn suggestie besliste de Vlaamse Executieve op 5 maart 1987 tot de productie van „5 postkaarten”, zoals ik het geachte lid reeds mededeelde in het antwoord op zijn vraag nr. 17 van 17 maart 1987.

Verder heb ik een belangrijke groep buitenlandse journalisten, die voor representatieve kranten de economische redactie verzorgen, in Vlaanderen ontvangen en begeleid.

Vraag nr. 28
van 5 mei 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Toeristische film over België — Kostprijs

In samenwerking met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en het Office de Promotion du Toerisme en het Office de Promotion du Tourisme, hebben RTBF en BRT een toeristisch promotiefilmpje over België gemaakt. Dit filmpje (12 minuten) wordt door de buitenlandse zenders aan hun kijkers gepresenteerd in de loop van de Eurosongavond.

Graag vernamen wij :

- a. de totale kostprijs van dit filmpje ;
- b. hoe werd het gefinancierd, met andere woorden hoe groot was het aandeel van het VCGT, het OPT, de BRT, de RTBF en de eventuele partners uit de privé-sector ;
- c. wie schreef de synopsis, het scenario en het draaiboek ;
- d. hoeveel tijd werd er besteed aan respectievelijk Brussel (en in welke taal), Wallonië, Vlaanderen en Duitstalig België ;
- e. wie was verantwoordelijk voor de realisatie, de regie en de productie ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag wil ik het geachte lid erop wijzen dat het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme onder de bevoegdheid valt van de heer Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 29
van 5 mei 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurosongfestival 1987 — Promotiecampagne

Tussen 26 april en 1 mei ontdekten honderd economische en toeristische journalisten uit de 21 deelnemende landen aan het Eurosongfestival ons land. Ze werden rondgeleid in Brussel, Wallonië en Vlaanderen, op uitnodiging van de betrokken Minister, in samenwerking met het VCGT en het OPT. Het bezoek dat zes dagen duurde, eindigde met een historisch banket te Gent.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

- a. hoeveel dit bezoek in zijn totaliteit heeft gekost ;
- b. hoe de financiering gebeurde ; welk was het aandeel van alle betrokken ministeries, van het VCGT, het OPT, de organisatoren van Flanders' Technology en de eventuele partners uit de privé-sector ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de kosten voor de ontvangst en de begeleiding van de economische journalisten, van wie ik de gastheer was, geraamd worden op ongeveer 1 mio BF.

Wat het aandeel van het VCGT en van Flanders' Technology betreft, verwijs ik het geachte lid naar de bevoegde Gemeenschapsministers.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 140
van 18 maart 1987
van de heer H. COVELIERS

Bescherming van landschappen — Achterstand in de behandeling dossiers

Wij vernemen dat vele tientallen dossiers in verband met bescherming van landschappen administratief volledig zijn afgewerkt, en op uw kabinet wachten op ondertekening. Deze toestand bestaat reeds sinds het begin van de huidige legislatuur.

Gezien de steeds toenemende druk en bedreiging op de landschappen en de daarin levende planten en dieren, is het hoogst noodzakelijk dat in het dicht bevolkte Vlaanderen zo vlug mogelijk de laatste relicten van onze landschappen en natuurreservaten totaal (in al zijn aspecten) en volledig (in gans hun oppervlakte) worden beschermd.

Kan de gemeenschapsminister — nu zijn studieperiode ter zake toch voorbij zou moeten zijn — ons mededelen wanneer hij deze wachtende dossiers zal afhandelen en aldus een hoogst belangrijk deel van zijn beleid zal afwerken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van het geachte lid aangaande de bescherming van landschappen, dien ik met klem tegen te spreken dat „vele tientallen dossiers (...) administratief volledig zijn afgewerkt en (...) wachten op ondertekening”. In werkelijkheid gaat het immers om achttien voorstellen tot bescherming als landschap en vijf definitieve beschermingsbesluiten die momenteel op mijn kabinet grondig worden onderzocht met het oog op beslissing. Bovendien zette ik tot op heden de procedure tot bescherming van negen landschappen in en beschermde ik het afgelopen jaar acht landschappen definitief.

Vraag nr. 142
van 20 maart 1987
van de heer M. GALLE

Nederlandstalige openbare bibliotheken — Personeelsformatie, administratief en geldelijk statuut

Het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwezen, inzonderheid de personeelsaangelegenheden, scheidt voor de gemeentebesturen geregeld problemen.

Ik veroorloof mij dan ook een paar concrete vragen te stellen.

1. Welke instantie is bevoegd voor het vaststellen van :
 - a. de personeelsformaties ;
 - b. het administratief statuut (aanwerving — bevordering)

- c. het geldelijk statuut en de weddeschalen ?
2. Is er een onderscheid naar gelang het leidend en technisch personeel of administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel betreft ?
 3. Zijn bovengenoemde handelingen onderworpen aan het algemeen en/of het bijzonder toezicht ? Door wie wordt dit toezicht uitgeoefend ?
 4. Op welke rechtsgrond steunt de uitoefening van dit toezicht en wordt het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, in acht genomen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In aansluiting op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De vaststelling van de personeelsformaties, het administratief en het geldelijk statuut, inclusief de weddeschalen, van het leidend en technische personeel behoort tot de bevoegdheid van de gemeenteraad, evenwel rekening houdend met onder meer het koninklijk besluit van 9 juli 1980. In uitvoering van artikel 10 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk werden immers bij koninklijk besluit van 9 juli 1980 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige openbare bibliotheken voor het leidend en technisch personeel en de algemene voorwaarden van de benoeming, bevordering en ontslag vastgelegd.
2. Bij artikel 10 § 1. 2° lid van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 werd uitsluitend voor de goedkeuring van de personeelsformaties en van de, weddeschalen van het leidend en technisch personeel een specifiek administratieve toezichtsregeling ingesteld voor alle gemeentelijke openbare bibliotheken welke zich integreren binnen het bibliotheekdecreet.
3. Mede op basis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de besluiten van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de bevoegdheden van en tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve de dato respectievelijk 11 en 12 december 1985 behoort de uitoefening van deze specifieke administratieve toezichtsregeling tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Voor het administratief, het onderhouds- en het collectieverzorgingspersoneel van erkende openbare bibliotheken geldt niet dezelfde normen als voor het leidend en technisch personeel. Voor een antwoord op de vragen met betrekking tot dit personeel en in verband met het algemeen toezicht verwijs ik naar mijn Collega J. Pedé, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 148 van 27 maart 1987 van de heer A. DE BEUL

Inplanting containerterminal — Bescherming van „Het Galgenschoor”

De Vlaamse Executieve gaf haar principiële goedkeuring voor de aanleg van een containerterminal in het beschermde „Galgenschoor”. Niet alleen heeft dit „Galgenschoor” een nationale bescherming maar werd het ook geplaatst op de lijst van Wetlands (Conventie van Ramsar). Het inplanten van een containerterminal kan blijkbaar niet zonder dat een deel of het volledige gebied van de lijst van beschermingen wordt afgevoerd. Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke motivatie — eigen aan de beschermingsprocedure — werd door U aangevoerd om U akkoord te verklaren om dat gebied af te voeren van de beschermingslijst ?
2. Werd door U, op de Vlaamse Executieve, gepleit voor het behouden van de bescherming van „Het Galgenschoor” ?
3. Welke factoren kunnen een eventueel onttrekken van „Het Galgenschoor” van de lijst van beschermingen, beïnvloeden ?
4. Meent u ook niet dat het niet getuigt van een éénvormige beleidsvisie op de bescherming, door à la carte steeds monumenten, landschappen of stads- en dorpsgezichten, te onttrekken aan de bescherming ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag aangaande de bescherming van „Het Galgenschoor” te Antwerpen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Vooreerst dient opgemerkt dat dit gebied nog steeds niet werd afgevoerd van de lijst van beschermde landschappen. Tot op heden ondertekende ik immers enkel een voorstel tot gedeeltelijke opheffing van de bescherming als landschap en werd dit voorstel, overeenkomstig de wettelijke bepalingen betrekend aan de betrokkenen. Met deze ondertekening en betekening voer ik enkel de collegiaal genomen beslissing van de Vlaamse Executieve de dato 11 februari 1987 uit. Een motivatie, eigen aan de beschermingsprocedure, kan voor deze gedeeltelijke „deklassering” niet worden aangevoerd. Aan de basis van de beslissing van de Vlaamse Executieve lag immers het onmiskenbaar Vlaams en nationaal economische belang, dat gepaard gaat met de bouw van deze containerterminal.
2. In de Vlaamse Executieve heb ik, samen met mijn collega's, onderzocht of deze containerterminal niet elders kon worden ingeplant, opdat het beschermde landschap ongeschonden zou blijven. Om nautische redenen bleek dat echter onmogelijk.
3. Zoals sub 1 gesteld, zijn het economische imperatieven die hebben geleid tot de beslissing van de Vlaamse Executieve om mij te gelasten de procedu-

re tot opheffing van de bescherming als landschap van „Het Galgenschuur” in te leiden.

4. Het zou zeker niet getuigen van een eenvormige beleidsvisie op de bescherming, indien inderdaad à la carte zou worden „gedeklasseerd”. Ik wil het geachte lid er echter op wijzen dat zulks in de huidige legislatuur tot op heden niet gebeurd is en ook niet zal gebeuren. Slechts wanneer er zeer gegronde redenen aanwezig zijn kan overwogen worden om een of andere in het verleden getroffen bescherming aan te passen of op te heffen.

Vraag nr. 149
van 30 maart 1987
van de heer J. VALKENIERS

TV-uitzending „Confrontatie” over politieke vluchtelingen — Taalkennis afgevaardigde van Justitie

Een TV-kijker liet mij weten dat hij naar de uitzending „Confrontatie” over politieke vluchtelingen wou kijken, maar dat de BRT zelf hem daarvan afhield. Na twee vertegenwoordigers van partijen gehoord te hebben draaide hij de knop om omdat bleek dat een Nederlandsonkundige aan het debat deelnam, een vertegenwoordiger van Justitie. Er was wel simultaanvertaling.

Het gaat hier werkelijk om een kaakslag aan de bevolking. De uitspraak van een internationale rechtbank te Straatsburg bevestigde zelfs nog maar pas dat als iemand van een minderheid aan het beleid wil deelnemen hij bereid moet zijn de taal van de meerderheid te gebruiken, in casu voor de eigen TV van de meerderheid tenminste het Nederlands.

Als het Ministerie een Franstalige afvaardigt, dient ook de tolk mee te worden afgevaardigd. Was dit in casu het geval ?

Graag vernam ik of de Vlaamse TV niet kan aandringen om, ingeval een afgevaardigde van een Ministerie in de uitzendingen komt, dit tenminste een Nederlandstalige zou zijn ?

Antwoord

1. Voor de uitzending van Confrontatie over de politieke vluchtelingen werd een beroep gedaan op Minister van Justitie Gol, die verstek moest geven omdat hij een buitenlandse reis maakte. Het departement heeft ter vervanging van de Minister, zelf een deskundige afgevaardigd. Van zo iemand verwacht de Omroep in eerste instantie dat hij een volwaardig expert is, die over de behandelde zaak met gezag kan spreken. Uiteraard verkiest de Televisie een Nederlandstalige en vraagt dat ook aan de betrokken instanties.
2. In dit geval was de expert Franstalig en heeft de BRT zelf voor simultaanvertaling gezorgd. Dat kostte de omroep 15.000 frank.

Vraag nr. 150
van 30 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

„Pak-de-Poen-show” — Franstalige trofee

Zelden of nooit kreeg een televisieshow in de pers zo's zware kritiek als de geldspel-bevorderende „Pak-de-Poen-show”, die een beeld ophing van hoe het echt niet kan op TV. Blijkbaar was dit niet te wijten aan geldgebrek ingevolge besparingen aangezien deze show, voor zover we correct ingelicht zijn, het geesteskind van de Nationale Loterij.

Onafgezien daarvan werd de winnaar vereerd met een Nationale Loterijtrofee waarop ééntalige tekst „offert par la Loterie nationale” prijkt.

Mogen wij van de geachte Minister vernemen :

1. hoe dergelijke beschamende taferelen ter bevordering van het kansspel op de BRT mogelijk zijn ;
2. of de BRT en de Nationale Loterij zomaar straffeloos het publiek mag beledigen onder de vorm van voornoemde trofee ;
3. welke maatregelen en sancties er in deze getroffen werden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van het geachte lid kreeg ik van de BRT volgende verduidelijkingen.

1. Sinds jaar en dag maakt de BRT programma's waarin het element „kansspel” is verweven.

Soortgelijke programma's („Het rad der fortuin”, „Dubbel Dobbel”, en „Hoger Lager”) halen een grote kijkdichtheid bij het publiek, en worden ook erg gewaardeerd.

Eveneens van oudsher dateert de samenwerking met de Nationale Loterij. De jongste spel formule, opgebouwd rond de trekking van het hoogste lot van de Nationale Loterij, zet die traditie verder.

2. De Nationale Loterij heeft herinneringstroeieën bezorgd aan alle deelnemers. Tussen de 12 beeldjes was er — duidelijk zonder kwaad opzet — één Franstalig exemplaar gesukkeld dat aan „De ware Vrienden” uit Vosselaar werd overhandigd. Vermoedelijk ging het hier om een onachtzaamheid van een magazijnier van de Nationale Loterij. De vergissing is onmiddellijk gesignaleerd en de Loterij zal ervoor zorgen dat „De ware Vrienden” een Nederlandstalige trofee krijgen.
3. Er zijn geen sancties getroffen.

Het is juist dat de eerste aflevering van de reeks niet aan de verwachtingen beantwoordde. Daarom is er aan de show gesleuteld. Er is onder meer gezorgd voor een nieuwe presentatoren ontegensprekelijk stonden de tweede en derde aflevering op hoger niveau. Ik laat dit antwoord voor rekening van de omroep, zelf belast met het programmabeleid.

Wel kan ik mij niet akkoord verklaren met punt 2 waarin de fout betreffende de trofee in de schoenen wordt geschoven van een magazijnier van de Nationale Loterij.

Vraag nr. 154
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

BR T-programmareeks „De Nieuwe Orde” — Programmareeks over de repressie

In de programmareeks van Maurice De Wilde over de Nieuwe Orde, werden wij enkele jaren geleden op het TV-scherm geconfronteerd met het ontstaan van de Nieuwe Orde bewegingen en de collaboratie tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Nog steeds wachten wij echter op de in het vooruitzicht gestelde programma's over de repressie, die het geheel zouden afronden.

Graag vernamen wij van de Minister wanneer deze programma's zullen worden uitgezonden ? Of is het misschien zo dat deze nu niet meer opportuun zijn en moet onze bevolking zich tevreden stellen met de ene zijde van de medaille, die zij te zien heeft gekregen.

Graag, mijnheer de Minister, wat meer uitleg dan over de stand van zaken in verband met deze blijkbaar vergeten programmareeks.

Antwoord

De repressie zal zeker aan bod komen in de reeks „België tijdens de Tweede Wereldoorlog”. De planning voor de toekomstige subreeksen ziet er uit als volgt :

- Represailles (Collaboratie)
- Voor Koning en Vaderland (Verzet)
- Militaire en Paramilitaire Collaboratie
- Na september 1944
- Medewerking van de Belgen aan Duitse inlichtings- en politiediensten
- Politiek van het Minste Kwaad
- Andere vormen van collaboratie (sociale, economische, culturele, pers, enzovoort)
- Epuratie en repressie
- De Belgen in Groot-Brittannië
- Congo tijdens de Tweede Wereldoorlog

De subreeks „Repressie” zal niet eerder dan in 1989 kunnen worden uitgezonden.

Vraag nr. 163
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

BR T-journaal — Nieuwe versie richtlijnen

Via de pers vernemen wij dat de journalisten van de BRT-nieuwsredactie uit solidariteit met hun collega Bavo Claes, na diens ongelukkig wedervaren met studiegast Herman De Croo, besloten geen gasten meer tijdens het BRT-journaal te interviewen, zolang de

BRT-directie geen duidelijke richtlijnen geeft over wat zulk een studiosprek moet zijn.

Graag vernam ik of bedoelde richtlijnen inmiddels werden verstrekt, welke de essentiële draagwijdte ervan is en of de BRT-directie zich daarbij al dan niet heeft geïnspireerd op vergelijkende toestanden bij de BBC of bij de Franse zender Antenne 2

Antwoord

Persberichten over een verbod aan de tv-journalisten om in afwachting van preciese richtlijnen nog langer studio-gasten te interviewen in het journaal, zijn uit de lucht gegrepen. Na het interview met Minister De Croo zijn trouwens nog gasten in de info-studio ondervraagd. Onder hen de heren T. Geyselincx van de KS en P. De Vos van Ebes.

Wel is het zo dat dergelijke gesprekken grondig moeten worden voorbereid en dus maar mogelijk zijn indien de omstandigheden en de beschikbare mankracht zich daartoe lenen.

Voor het verloop van zo een interview gelden dezelfde voorschriften als voor andere vraaggesprekken : ze dienen objectief, zakelijk en afstandelijk te zijn. Er komt slechts één element bij : de maximumduur is vastgesteld op 4 minuten.

De essentiële bedoelingen ervan zijn :

- 1) afwisseling en levendigheid ;
- 2) snelheid ;
- 3) ruimere mogelijkheden (omdat de gast naar de BRT toekomt en een camera-ploeg dus vrij komt voor andere opdrachten).

Een vergelijking met buitenlandse zenders werd niet gemaakt. De vernieuwde studio-set maakt deel uit van een ruimere vernieuwing, die maar stapvoets in praktijk kan worden gebracht.

Vraag nr. 168
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Veilingwezen — Verlaging BR T-rnr-ief

Sinds de invoering van de BRT in ons land, maar vooral de jongste 10 jaar is de toestand van het veilingwezen in ons land er enorm op achteruit gegaan, wat blijkt uit volgende feiten.

- onherroepelijk verlies van stukken uit ons nationaal kunstpatrimonium ;
- praktisch een halvering van de nationale veilingomzet ;
- onmogelijkheid om de partners uit de Europese Gemeenschap met gelijke (fiscale) middelen te concurreren ;
- de oprichting in ons land van filialen van buitenlandse veilinghuizen met als doel belangrijke nationale kunstcollecties bij ons weg te halen en te verkopen in het buitenland.

Vooral de hoge BRT-aanslagvoet voor antiek en kunst-

voorwerpen in vergelijking met de overige landen uit de Europese Gemeenschap is hiervoor verantwoordelijk.

Meent de Minister niet in deze te moeten tussenkomen bij zijn nationale collega, de Minister van Financiën, met de bedoeling tot een adequaat BTW-tarief voor de sector te komen, teneinde een verdere afvloei van ons cultureel patrimonium naar het buitenland tekeer te gaan.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

De ongelijke BTW-tarieven in de Europese Gemeenschap gekoppeld aan het ontbreken van uitvoeringsbesluiten voor de wet van 16 mei 1960 betreffende 's lands roerend cultureel patrimonium zijn de voornaamste oorzaken van de moeilijkheden waarmee het veilingwezen te kampen heeft. Deze twee elementen zijn tevens verantwoordelijk voor het afvloeiingsfenomeen aangehaald in de vraag nr. 68.

Het geachte lid weet dat ik geen gelegenheid laat voorbijaan om de aandacht van de Minister van Financiën te vestigen op de diverse bedreigingen van ons cultureel patrimonium.

Vraag nr. 175 van 10 april 1987 van de heer F. VERMEIREN

BR T-radio en TV — Berekening van bepaalde programma's

Regelmatig worden percentages of aantallen van kijk- of luisterdichtheid van bepaalde radio- of TV-programma's bekend gemaakt.

Ik zou u dank weten mij mede te delen op welke wijze de BRT, zowel voor radio- als voor TV-programma's, deze percentages of aantallen van kijkdichtheid bepaalt.

Zo dit gebeurt op basis van consultatie van een beperkt aantal luisteraars of TV-kijkers, zou ik graag vernemen op welke wijze de BRT de personen aanduidt, die hun medewerking verlenen.

Antwoord

Sedert februari 1969 organiseert de Studiedienst van de BRT een continu programma-onderzoek, waarmee men de reacties van het publiek op de radio- en televisieprogramma's volgt. Voor dit onderzoek wordt beroep gedaan op een steekproef (panel) van ± 1.500 personen. Deze groep mensen ontvangen (wekelijks) een dagboek en leggen hierin vast wat zij op de televisie gezien of op de radio beluisterd hebben of melden ons dat zij helemaal niet naar televisie gekeken of naar de radio geluisterd hebben.

Ieder respondent (panellid) ontvangt elke week een tv-dagboek en één maal per maand voor een bepaalde week een radiodagboek. Aan het onderzoek werken

uitsluitend personen van 12 jaar en ouder mee die in het Vlaamse landsgedeelte wonen. De selectie van de personen geschiedt op een wetenschappelijk verantwoorde wijze en wordt verricht door een gespecialiseerde firma in marktonderzoek : Dimarso n.v.

In de steekproef zijn ook mensen opgenomen die geen televisie' en (of) radio thuis hebben. Het panel is als het ware een minimodel van de Vlaamse bevolking en wordt jaarlijks naar rata van 1/3 vernieuwd.

In het dagboek duiden de panelleden aan op welke kwartieren zij per dag al dan niet hebben gekeken of geluisterd. Er wordt dus gebruik gemaakt van kwartiermeting. Vooral omwille van dat systeem kan de BRT, in tegenstelling met andere omroepen, nagaan hoeveel mensen ook naar concurrentiële zenders hebben gekeken of geluisterd. De resultaten van het onderzoek komen beschikbaar in de vorm van kijkdichtheidscijfers, luisterdichtheidscijfers en waarderingscijfers. Deze gegevens kunnen uitgesplitst worden naar 8 sociologische categorieën (leeftijd, opleiding, geslacht, sociale klasse, beroep, gezinssamenstelling, urbanisatiegraad, provincie) die van de respondenten van ons onderzoek bekend zijn.

Het kijkdichtheidscijfer (luisterdichtheidscijfer) geeft aan hoeveel percent van onze respondenten naar een bepaald programma keken (luisterden). Deze gegevens kunnen geëxtrapoleerd worden naar gans de bevolking (met andere woorden de Vlaamse bevolking van 12 jaar en ouder). Wanneer wij bij voorbeeld vaststellen dat een programma een kijkdichtheid heeft van 50,0 dan betekent dit dat 50 x 50.000 personen dit programma zagen. De concurrentie berekenen wij op basis van het kijkvolume die staat voor het werkelijk aantal gekeken kwartieren tijdens een bepaalde periode, bij voorbeeld een week.

Het waarderingscijfer is het gemiddelde van de beoordelingscijfers (van 0 tot 5). Een programma dat normaal in de smaak valt haalt meestal 3,9. Ligt het waarderingscijfer beneden 3,9 dan wordt dit een programma minder dan gemiddeld gewaardeerd. Van een programma dat een gemiddelde waardering 4,0 en meer haalt mogen wij aannemen dat het goed geapprecieerd is.

De BRT maakt geen gebruik van bereiksmeting. Dergelijke meting (via meters die aan het tv-toestel zijn bevestigd) registreert immers niet het aantal kijkers, maar het aantal ingeschakelde toestellen per zender. De verzamellijn en de verwerking van de kwartiercijfers, wordt door computerspecialisten van de BRT uitgevoerd. De gedetailleerde verwerking van de output, alsook analyse en interpretatie wordt daarna door de Studiedienst verricht. Wekelijks worden de resultaten van de Studiedienst aan de directie gerapporteerd ; er zijn maandelijks, driemaandelijks en jaarrapporten die ook aan de pers worden meegedeeld. Sinds november 1977 werkt de Studiedienst ook met een representatief panel van 450 kinderen van 3 tot en met 11 jaar. De kinderen of de ouders rapporteren alleen over het kijkgedrag, maar dan wel met betrekking tot alle programma's die door de kinderen worden bekeken, niet alleen over de kinderprogramma's. Een eenheid kijkdichtheid staat hier voor 7.000 kinderen van 3 tot en met 11 jaar.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 98
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Eerbiediging van het recht op verdediging

Ik verneem dat een personeelslid van de NCC titularis van de graad van adjunct-secretaris, einde maart 1986, na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld. Dit gebeurde in een sfeer van beslotenheid en geheimhouding volledig in strijd met het democratisch beginsel dat de gouden regel vormt in ons staatsbestel, te weten, het recht van verdediging :

- alle voorbereidende besprekingen werden buiten zijn medeweten gevoerd ;
- bepaalde beraadslagingen werden „onder embargo” geplaatst ;
- iedere informatie werd hem ontzegd ;
- hij werd geweerd uit een reeks vergaderingen van de commissie waarin vermoedelijk buiten de agendapunten over zijn lot werd beslist ;
- hij werd niet gehoord in verband met deze beslissing en kreeg dan geen enkel recht van antwoord en verdediging op het bestuurlijke vlak ;
- zelfs de toegang tot de lokalen werd hem op een gegeven ogenblik ontzegd zodat zijn recht van inzage in de besluiten van de commissie — die reglementair voor iedere burger is voorzien (KB 1 juni 1972) op onaanvaardbare wijze werd beknot.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Gemeenschapsminister deze praktijken aanvaardbaar ?
2. Op welke rechtsgrond kan men het recht op informatie op inzage op mededeling en op verdediging op dusdanige wijze ontkennen ?
3. Welke maatregelen nam de geachte Minister om aan deze ondemocratische rechtsschennis een einde te stellen en om belanghebbende in zijn rechten te herstellen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 1987).

Vraag nr. 99
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Gemengd statutair stelsel van de titularissen van wettelijke graden

De NCC telt in haar personeelsbestand drie titularissen van wettelijke graden : de secretaris, de adjunct-secretaris en de ontvanger.

Bepaalde arbeidsvoorwaarden worden voor deze personeelsleden geregeld in afzonderlijke koninklijke besluiten doch deze bestrijken slechts een beperkt deel van de statutaire materie.

Voor de overige administratieve personeelsleden die geen houder zijn van een wettelijke graad, werd een afzonderlijk administratief en geldelijk statuut vastgelegd. Hier ontbreekt eveneens de regeling van bepaalde materies die ik terugvind in het statuut van het rij kspersoneel.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de bepalingen van het statuut sui generis van de titularissen van wettelijke graden voorrang op andere statutaire graden ?
2. Is het statuut van het administratief personeel, mutatis mutandis, toepasselijk op de titularissen van wettelijke graden ?
3. Hoe worden de arbeidsvoorwaarden geregeld die, noch in het statuut sui generis noch in het statuut van het administratief personeel voorzien werden ?

N.B. :Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 100
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Opvulling van statutaire hiaten in de arbeidsvoorwaarden van het personeel

In het statuut van het administratief personeel van de NCC wordt door de toepassing van bepaalde statutaire regelingen (zoals indisponibiliteitsstelling en wedertewerkstelling) verwezen naar later te regelen uitvoeringsmodaliteiten. Deze reglementen werden nooit tot stand gebracht.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen deze maatregelen worden genomen ten aan-

zien van het personeel ? Zo ja, op welke regeling moet men zich steunen om deze beslissingen uit te voeren ?

2. Het uitblijven van deze reglementering leidt tot rechtsonzekerheid en houdt het gevaar in van willekeurig optreden van het bevoegde beleidsorgaan. Kan de voogdijoverheid de verdere regeling van deze materie niet verplichtend stellen ?
3. Schiet zij niet tekort aan haar plicht van voogdijoverheid wanneer zij deze hiaten verder laat doorbestaan ?

N.B. :Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 101 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Rechtsgeldigheid van de administratieve rechtshandelingen gesteld door een geschorste secretaris

Op 20 februari 1986 werd het benoemingsbesluit van de toenmalige secretaris van de NCC geschorst bij beslissing van de heer Gouverneur van Brabant.

Op 26 maart 1986 besliste de Commissie de handhaving van de geschorste beslissing. Gedurende deze periode bleef betrokkene zijn ambt verder uitoefenen. Hij ondertekende briefwisseling, beslissingen van de Commissie, oproepingsbrieven voor de vergadering enzovoort.

Dit alles met miskenning van de prerogatieven van de adjunct-secretaris, toen regelmatig in dienst, die in zijn ambt een reglementaire bevoegdheidstoewijzing geniet (KB van 22 november 1972 artikel 1 en 2 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris) en derhalve moest optreden voor alle handelingen te stellen door de secretaris.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de handelingen gesteld in deze periode geldig, gelet op de miskenning van deze reglementaire bevoegdheidsdelegatie ?
2. Geeft de voogdijoverheid de bevoegdheid om administratieve rechtshandelingen gesteld met miskenning van het KB de dato 22 november 1972 goed te keuren, wetende dat de adjunct-secretaris in actieve dienst was en zich ter beschikking hield van de Commissie ?

N.B. :Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 102 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Inrichting van wervingsexamens door een privé-bureau

Ik verneem dat de NCC op 11 september 1985 een privé-bureau (DIP-adviesbureau) aanstelde om een examen in te richten voor het begeven van het ambt van secretaris van de NCC de oproep verscheen in het Belgisch Staatsblad. De kandidaten werden uitgenodigd op verscheidene data. De jury bestond uit één persoon. De vertegenwoordigers van de vakbonden werden niet uitgenodigd. De proeven bestonden uit een interview vervolledigd met psychotechnische proeven.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. De NCC valt onder toepassing van het syndicaal statuut van de overheidsdiensten. Is dit examen geldig als de vertegenwoordigers van de vakorganisaties niet werden uitgenodigd ?
2. Kan de NCC een grondwettelijk opgerichte openbare dienst, werven zonder tussenkomst van het Vast Wervingssecretariaat ?
3. Waarom deze dure privé-formule wanneer het Vast Wervingssecretariaat zijn deskundige diensten aanbiedt aan alle overheidsdiensten ?
4. Waarom deed de NCC geen beroep op het Vast Wervingssecretariaat zoals in het verleden ?
5. Kan deze one-man-show van het hogervermeld privé-bureau beschouwd worden als een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is het verloop van dit wervingsexamen niet strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel dat ook zijn toepassing vindt bij de wervingen in overheidsdienst ?
7. Is deze wervingsprocedure niet strijdig met artikel 20 van het Cultuurpact dat onder meer werving van het statutair personeel regelt ?
8. Zijn deze wervingsproeven niet strijdig met het KB de dato 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van agglomeraties en federaties van gemeenten dat eveneens in toepassing is op de NCC en dat een onderzoek naar de vereiste kennis verplicht ? Deze vereiste werd overigens door de NCC zelf bepaald in een beslissing van 11 september 1985 maar de kandidaten werden hierover niet ondervraagd

9. Zijn er notulen van deze ondervragingen om een controle op de billijkheid en regelmatigheid van deze proeven te controleren ?

10. Werd er wel degelijk een proces-verbaal van dit „examen” opgesteld en meegedeeld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 103 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC - Aankoop van een dienstwagen in overtreding met omzendbrief 235 van openbaar ambt

Omzendbrief 235 van de Minister van Openbaar Ambt bevestigt de maximumprijzen vastgesteld door de Ministerraad van 16 december 1983 inzake de maximumprijzen die mogen besteed worden aan de aankoop van autovoertuigen bestemd voor staatsdiensten en voor instellingen van openbaar nut. De NCC is eveneens gehouden tot naleving van deze beslissing. Voor de provinciegouverneurs werd een maximum bepaald van 300.000 frank voor de benzineuitvoeringen, exclusief BTW.

Voor de Voorzitter van de NCC werd recentelijk een VOLVO 740 GL aangekocht (benzine-uitvoering) waarvan de cataloguswaarde 666.250 frank bedraagt (op 15.8.1986). Dit is ongeveer het dubbele van de toegelaten maximumprijzen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Geschiedde deze aankoop door bemiddeling van het Centraal Bureau voor Benodigheden ?
2. Werd deze aankoop goedgekeurd door de Inspectie van Financien en door de voogdijoverheid ?
3. Werd aan de geachte Minister van Openbaar Ambt een toestemming gevraagd om het maximumbedrag te overschrijden ?
4. Indien op bovenvermelde vragen ontkennend wordt geantwoord, welke maatregelen nam de geachte Minister om een einde te stellen aan deze misbruiken, wetende dat de aankoop van deze VOLVO 740 GL reeds werd voorafgegaan door de aankoop van een PEUGEOT 604 en dat deze aankoop werd voorafgegaan door de aankoop van een BMW 525 ?
5. Hoeveel bedraagt de totale last van deze aankoop die met een lening werd aangegaan ?
6. Hoeveel bedroegen de werkingskosten van het

dienstvoertuig van de Voorzitter van de NCC respectievelijk in 1984 en 1985 ? Zijn de bedragen van 193.415 frank en 184.131 frank juist ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 104 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC - Ontzeggen aan een personeelslid van de toegang tot de lokalen

Op 26 juni 1986 bood de adjunct-secretaris van de NCC die na ambtsopheffing in disponibiliteit werd gesteld, zich aan in de lokalen van de NCC. Hij deed dit omdat hij in kennis werd gesteld van een schorsingsbesluit van de heer Gouverneur waarmee de maatregel van indisponibiliteitsstelling opgeschort werd.

De toegang tot de zetel van de NCC werd hem formeel ontzegd en dit werd hem tevens schriftelijke bevestigd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan men een personeelslid in disponibiliteit de toegang ontzeggen tot de lokalen van de administratie wetende dat :
 - hij nog steeds ter beschikking staat van deze administratie ;
 - hem geen enkele disciplinaire maatregel treft of dat hem dat geen enkel wederrechtelijk feit kan worden ten laste gelegd ;
 - geen enkel strafrechtelijke vervolging tegen hem is ingesteld ;
 - hij de plicht heeft, gelet op het schorsingsbesluit, zich opnieuw te beschouwen als zijnde in actieve dienst ;
 - alle burgers, in de regel en in onderhavig geval bevestigd door artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de commissies, toegang hebben tot de lokalen van de NCC om er kennis te nemen van alle stukken die hen aanbelangen ?
2. Kan dergelijke beslissing genomen worden door de Voorzitter van deze instelling zonder voorafgaandelijke raadpleging en beslissing van de Commissie als beleidsverantwoordelijk orgaan ?
3. Indien de Voorzitter bevoegd is tot het nemen van dergelijk „ordemaatregel” — alhoewel er hier duidelijk geen enkel imperatief van ordehandhaving

bestaat — wens ik te weten aan welke reglementaire of wettelijke tekst de voorzitter van de NCC deze bevoegdheid ontleent.

4. Is de Commissie, er niet toe gehouden, zich te gedragen overeenkomstig de reglementering die haar werkwijze bepaalt ?
5. Welke schikkingen trof de Minister om de openbaarheid van bestuur in deze te doen eerbiedigen door de NCC ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 105 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Beslissingen van de Commissie genomen omtrent punten die niet op de dagorde werden geplaatst en omtrent punten waarover geen voorafgaandelijke uitlegnota werd ter beschikking gesteld van de leden

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over punten die niet op de agenda werden geplaatst en waarvoor geen beslissing tot spoedbehandeling werd genomen wetende dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie bepaalt : „Een punt dat niet op de agenda voorkomt, mag niet in bespreking worden genomen, behalve in spoedeisende gevallen wanneer het geringste uitstel gevaar zou kunnen opleveren. Tot spoedbehandeling kan niet worden besloten dan door ten minste twee derde van de aanwezige leden : de namen van die leden worden in de notulen vermeld”.
2. Kan de NCC geldig beraadslagen, stemmen en beslissen over agendapunten waarvoor voorafgaandelijk geen uitleggingsnota werd ter beschikking gesteld van de leden wetende dat artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement zoals opgelegd door artikel 2 van het koninklijk besluit van 1 juni 1972 bepaalt aan elk lid van de Commissie wordt ten minste vijf vrije dagen voor de vergadering van de Commissie. de uitleggingsnota verzonden betreffende de punten die voorkomen op de agenda van de eerstkomende vergadering”.
3. Indien dergelijke beslissingen worden getroffen, zijn deze dan niet van rechtswege nietig ? Hoe en door wie moet deze nietigheid worden vastgesteld en/of betekend ?

4. Moet de bevoegde overheid hier niet systematisch optreden door schorsing of vernietiging van dergelijke beslissingen ?
5. Is er geen bevoegdheidsoverschrijding in hoofde van de voorzitter van de NCC daar waar hij beslissingen uitlokt over punten die niet in de dagorde van de vergadering voorkomen en/of wanneer voorafgaandelijk geen uitleggingsnota aan de commissieleden werd toegezonden ? Dit des te meer daar deze informatieplicht reglementair is georganiseerd ?

N B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 106 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

Administratief toezicht op NCC — Bevoegdheidstoemting

De organen met bevoegdheid inzake administratief toezicht op de NCC zijn de Gouverneur van de provincie Brabant, die een schorsingsbevoegdheid heeft en de Gemeenschapsminister(s) tot wiens bevoegdheid het Onderwijs en de Cultuur behoort (behoren)

Deze laatste(n) kan (kunnen) stilzwijgend goedkeuren, de reglementaire goedkeuringstermijn (40 dagen) verlengen of de beslissing vernietigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is stiiZWijgende goedkeuring mogelijk voor de beslissingen waarvoor de Gouverneur binnen de gestelde termijnen een schorsingsbesluit nam ?
2. Kan een schorsingsbesluit zonder voorwerp zijn door stilzwijgende goedkeuring die ingaat na verloop van de reglementaire goedkeuringstermijn ? Hoe moeten de onderrichtingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 1972 (BS van 7 juni 1972 bladzijde 6785 en volgende) daar waar wordt gesteld dat het schorsingsbesluit de uitvoering van het geschorste besluit belet ?
3. Moet in deze gevallen de voogdijminister de beslissing van goedkeuring niet uitdrukkelijk nemen en de motivatie aangeven waarom hij afwijkt van het schorsingsbesluit van de Gouverneur ? Dit des te meer wanneer het schorsingsbesluit uitdrukkelijk stelt dat de beslissing van aard is het algemeen belang te schaden of de wet te schenden ?

NB.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 107
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Bevoegdheden van een geschorste secretaris

Op 1 januari 1986 werd de secretaris van de NCC aangesteld bij beslissing van de Commissie van 31 december 1985. Dit aanstellingsbesluit werd geschorst door de heer Gouverneur van Brabant op 20 februari 1986.

Het koninklijk besluit van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de Cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie voorziet (artikel 22) de handtekening van de secretaris en van de voorzitter op alle openbare akten, besluiten, bekendmakingen, briefwisseling, enzovoort.

Het koninklijk besluit van 22 november 1972 regelt de vervanging van de secretaris door de adjunct-secretaris ingevolge het beginsel van de continuïteit van de openbare diensten.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is, in bovenvermelde omstandigheden een oproepingsbrief getekend door de voorzitter en de geschorste secretaris geldig wanneer de adjunct-secretaris regelmatig in dienst en beschikbaar is ?
2. Zijn de beraadslagingen en beslissingen die genomen worden tijdens een commissievergadering bijeengeroepen zoals beschreven onder 12°, regelmatig ?
3. Moet de voogdijoverheid in deze omstandigheden deze beslissing niet vernietigen ?
4. Is de handelwijze, beschreven onder 1, niet strijdig met de toegewezen bevoegdheidsregeling van de adjunct-secretaris (KB 22 november 1972) ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 108
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris

De tijdelijke plaatsvervangings van de secretaris bij de NCC wordt geregeld door het koninklijk besluit van 22 november 1972 betreffende de betrekkingen tussen de ambten van secretaris en adjunct-secretaris.

Artikel 1 van dit besluit bepaalt : "De adjunct-secretaris is ondergeschikt aan de secretaris die hij helpt en bijstaat. Hij vervangt hem bij verhindering, afwezigheid of ziekte. In dat geval gaat aan zijn handtekening vooraf de vermelding „voor de verhinderde secretaris, de adjunct-secretaris”.

Artikel 2 van dit besluit bepaalt : „Bij ontslag, afzetting, overlijden van de secretaris oefent de adjunct-secretaris het ambt van secretaris uit tot de regelmatig benoemde opvolger geïnstalleerd is”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapssecretaris een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Commissie, gelet op deze reglementering, bij de afwezigheid of verhindering van de secretaris en wanneer de adjunct-secretaris zich ter beschikking houdt van deze Commissie, beslissen af te zien van de reglementaire aangeduide plaatsvervanger en de secretarisfunctie toevertrouwen aan :
 - a. een ander personeelslid van het administratief personeel ;
 - b. een commissielid dat dan als lid en als secretaris optreedt ?
2. Indien deze vraag bevestigd wordt beantwoord ken- de ik graag de rechtsgrond die deze aanstelling mogelijk maakt.
3. Heeft de Commissie, indien deze aanwijzing regelmatig is, de verplichting deze beslissing te betekenen aan de voogdijoverheid ? Desgevallend welk is de rechtsgrond voor deze verplichting ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 109
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Presentiegelden, toelagen en vergoedingen

Voor gemeenten en provincies, alsmede voor de NCC, die in deze materie met voormelde bestuursniveaus wordt gelijkgesteld, geldt als regel dat het presentie-

geld alle vergoedingen dekt, met inbegrip van de verplaatsingskosten. Bij het inkijken van de begroting 1987, maar hetzelfde geldt voor de begrotingen 1985 en 1986, vind ik evenwel drie begrotingsposten die dezelfde beogen :

101/121/01 : verplaatsingskosten van commissieleden (520.000 frank) ;
101/1 11/02 : presentiegelden van de commissieleden (640.000 frank) ;
101.111.03 : vergoedingen aan commissieleden (1.200.000 frank)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is de opbouw van deze begroting niet strijdig met het hierboven vermelde algemene beginsel „presentiegelden dekken alle vergoedingen ?”
2. Voor welke aangelegenheden worden, naast de presentiegelden, nog andere verplaatsingskosten en vergoedingen uitgekeerd ? Tevens kende ik graag de aard en de frequentie van die aangelegenheden die dan toch, wat de begroting 1987 betreft, een uitgave van 1.720.000 frank betekenen.
3. Ten overstaan van 1986 werden de kredieten voor verplaatsingskosten verhoogd met 60.000 frank. De toelichting van de begroting laat deze verhoging onbesproken. Graag kende ik de verantwoording van deze verhoging.
4. Het krediet voor de presentiegelden worden eveneens verhoogd. Waaraan is deze verhoging toe te schrijven ? Is zij niet strijdig met artikel 6bis van het KB nr. 180 betreffende de budgettaire soberheid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 110
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Wanordelijkheden in het financieel en budgettair beheer

Een van de hoofdtaken van de NCC is de subsidiëring van de culturele verenigingen. Een belangrijk deel van de financiële middelen wordt aangewend voor dit doel.

Het is dan ook belangrijk dat de boekhouding van de VZW's die in aanmerking komen voor subsidiëring heel nauwgezet zou worden bijgehouden.

Mankementen op dit vlak zijn onduidelijk.

Ik verneem echter dat dit beheer te wensen overlaat, bij voorbeeld inzake de nodige verantwoordingsstukken, het bijhouden van dagboeken, reglementaire boekingen enzovoort.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister, (in hoofde van de gesubsidieerde), kennis van deze toestanden ?
2. Zo ja, welke maatregelen werden genomen om hier orde op zaken te stellen ?
3. Zo neen, wanneer en hoe denkt de Minister zulk te doen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 111
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Toepassing van de basisbeginselen van het syndicaal statuut

Bij het NCC werd een Bijzonder Comité ingesteld conform de bepalingen van het nieuwe syndicaal statuut. In dit onderhandelings-en overlegorgaan werd, in de vorm van een protocol, beslist dat de betrekking van de adjunct-secretaris zou worden afgeschaft in de personeelsformatie en dat belanghebbend personeelslid in disponibiliteit zou worden gesteld.

Behoudens het incoherente van deze beslissing, — vermits deze betrekking een wettelijke graad heeft die niet opgenomen is in de personeelsformatie — stelt zich hier in de eerste plaats de bevoegdheidsvraag.

In het verslag aan de Koning is duidelijk gesteld dat de wet van 19 december 1974 enkel de procedure heeft willen opleggen voor maatregelen van algemene aard en niet voor beslissingen te nemen naar aanleiding van individuele toepassingsgevallen van de algemene reglementering.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen..

1. Is dit Bijzonder Comité, gelet op wat voorafgaat, bevoegd om een beslissing te nemen in deze Persoonlijke, individuele aangelegenheid ? Matigt het zich geen bevoegdheid van medebeheer aan die het toepassingsveld van het syndicaal statuut ^{ver}schrijft ?
2. Staat men hier niet voor een situatie van machts-

overschrijding met nietigheid van rechtswege voor gevolg of moet deze nietigheid worden uitgelokt ?

3. Moest de voogdijoverheid hier niet optreden om deze beslissing te vernietigen ?
4. Is het protocol dat deze beslissing bevestigt niet van rechtswege nietig ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 112 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van een benoeming ingevolge een examen waarbij het volledig examenprogramma niet werd uitgevoerd

Artikel 11 van het statuut van het NCC-personeel alsmede artikel 4 van het koninklijk besluit van 7 juli 1972 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de aanwerving van de secretarissen, adjunct-secretarissen en ontvangers van de agglomeraties en federaties van gemeenten bepalen onder meer dat voor ieder examen ten minste een proef moet worden ingericht om de kandidaten te beoordelen op de vereiste kennis die nodig is tot uitoefening van het te begeven ambt.

Voor de aanwerving van een secretaris besliste de NCC op 11 september 1985 dat een kennis vereist was met betrekking tot administratief, financieel en budgettair beheer, overheidsstructuren en besluitvorming in de overheidssector, juridische kennis en bekendheid inzake socio-culturele aangelegenheden.

De kandidaten voor dit ambt werden, tijdens geen enkele van de aanwervingsproeven, ondervraagd over deze kennis.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan een wervingsexamen regelmatig zijn wanneer het programma niet wordt nageleefd ?
2. Hoe moet het verantwoordelijk bestuur de naleving van haar verplichtingen bewijzen ?
3. Moeten de organen van administratief toezicht de naleving van deze verplichting niet controleren ? Dit zou gebeurd zijn in bovenvermelde aangelegenheid.
4. Kan een regelmatige beoordeling van de kandidaten Plaatsvinden wanneer de informatie omtrent de vereiste kennis ontbreekt ?

5. Is de benoeming van een laureaat van het hierboven besproken beknotte wervingsexamen niet aangetast door een onregelmatigheid die de nietigheid van de benoeming tot gevolg heeft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 113 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Regelmatigheid van een wervingsexamen waarop de representatieve vakorganisaties niet werden uitgenodigd

De NCC is onderworpen aan de wet van 19 december 1974 houdende regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van haar personeel. Artikel 14 van het uitvoeringsbesluit van 28 september 1984 bepaalt dat de representatieve vakorganisaties moeten uitgenodigd worden om zich door een afgevaardigde te laten vertegenwoordigen bij het inrichten van wervingsexamens.

Bij de organisatie van het wervingsexamen van een secretaris bij de NCC werd, naar verluidt, deze verplichting tot uitnodiging niet nageleefd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Is deze verplichting tot uitnodiging een substantiële vormvereiste die desgevallend de nietigheid van bedoeld examen tot gevolg heeft ?
2. Wordt de naleving van deze substantiële vormvereiste door de voogdijoverheid gecontroleerd ?
3. Hoe kan de voogdijoverheid optreden wanneer zij de niet-naleving vaststelt ?
4. Uit welke stukken moet de naleving van deze verplichting blijken ?
5. Wie is bestuurlijk verantwoordelijk in geval van niet-naleving ?
6. Kan de nietigheid van deze examens uitsluitend gevorderd worden door de representatieve vakorganisaties of kan een kandidaat eveneens, op grond van een echte of vermeende benadeling, de nietigheid vorderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

**Vraag nr. 114
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Werving bij ontstentenis van examenjury

Op 26 juni 1985 besliste de NCC een privé-bureau te belasten met het „organiseren van een aantal proeven strekkende tot evaluatie van de kandidaten” voor het ambt van secretaris.

Deze selectieproeven werden afgenomen door één persoon. Ze bestonden uit een interview en een psychotechnische proef.

Het privé-bureau droeg vier kandidaten voor die, naar zijn oordeel, voldeden aan het vooropgestelde wervingsprofiel. De NCC oordeelde dat slechts één kandidaat in aanmerking kon komen en benoemde de kandidaat die geen enkele vermelding onvoldoende bekwam.

De Gouverneur schorste de benoemingsbeslissing doch deze werd gehandhaafd door de NCC. De voogdijminister bevestigde de stilzwijgende goedkeuring van de beslissing na verloop van de voogdijtermijn. Het blijft evenwel de vraag in welke mate deze benoeming regelmatig is en in overeenstemming kan gebracht worden met de bepalingen ter zake van het Cultuurpact. Artikel 30 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact stelt onder meer dat de aanwerving moet geschieden volgens het beginsel van de rechtsgelijkheid en volgens de bestaande statutaire regels. Dit impliceert de samenstelling van een jury waarin de onderscheiden ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. (zie hiervoor de parlementaire vraag nr. 35 van 20 januari 1986 gesteld door de heer Valkeniers aan de Minister van Cultuur.

Ik vind in bovenvermelde procedure geen spoor van de samenstelling van een jury die alle ideologische en filosofische discriminaties kan uitsluiten (artikel 20 van het Cultuurpact).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan een privé-bureau aangesteld worden als examenjury en belast worden met de uitvoering van het Cultuurpact ?
2. Kan een werving zonder jury, in onderhavig geval, een regelmatige werving zijn ?
3. Kan het gelijkheidsbeginsel, zonder jury, voldoende gewaarborgd zijn,?
4. Isz gans deze bedoening niet volledig in strijd met het examenreglement van de NCC (maart 1984) waarin wordt gesteld dat bij de samenstelling van

de jury de geest van artikel 6bis van de Grondwet eerbiedigt dient te worden ?

5. Kan de NCC zich in de plaats stellen van een regelmatig samengestelde jury ?
6. Is de werving die voortvloeit uit soortgelijke gebrekkige wervingsprocedure niet onregelmatig, ja zelfs onwettelijk en moest zij niet binnen de gestelde termijnen door de bevoegde voogdijoverheid worden vernietigd ?
7. Waarom werd deze nietigheid niet vastgesteld en bevestigd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In. antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

**Vraag nr. 115
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT**

NCC — Toezicht op de naleving van artikel 20 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact BS 31 mei 1974

Artikel 20 van het Cultuurpact luidt als volgt :

„De aanwerving, de aanwijzing, de benoeming en de bevordering van het statutair personeel, van het tijdelijk personeel met culturele functie in alle openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid geschieden volgens het beginsel van rechtsgelijkheid zonder ideologische of filosofische discriminaties en volgens de regels van hun respectieve statuten, rekening houdend met de noodzaak van een evenwichtige verdeling van ambten, bevoegdheden en dienstaanwijzingen tussen de verschillende representatieve strekkingen, alsmede met een minimum aanwezigheid voor elk van de strekkingen, en met voorkoming van ieder monopolie of ieder onrechtmatig overwicht van één van die strekkingen.”

Het Cultuurpact is, uiteraard, van toepassing op de NCC (artikel 2).

Naar verluidt zou het evenwicht in het personeelsbestand tussen de verschillende representatieve ideologische en filosofische strekkingen reeds jarenlang verbroken zijn.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij bevestigen of er een verdeelsleutel gehanteerd wordt om alle strekkingen naar evenredigheid te behandelen bij werving en bevordering ? Zo ja, kende ik graag deze verdeelsleutel.

2. Tevens ken ik graag het volledig personeelsbestand (niet te verwarren met personeelsformatie) per niveau en per personeelscategorie (vast, tijdelijk, contractueel, TWW, BTK, DAC, stage der jongeren, enzovoort).
3. Voor de personeelsleden van niveau 1 kreeg ik graag het bewijs dat het Cultuurpact niet wordt geschonden.
4. Binnen de andere niveaus kende ik graag het aantal personeelsleden in de wervings- en bevorderingsbetrekkingen, evenals het bewijs dat alle ideologische of filosofische strekkingen er evenwichtig vertegenwoordigd zijn.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 116 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Geldigheid van de kandidaatstelling voor een wervingsexamen buiten de termijnen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad

De NCC richtte een examen in voor de werving van een secretaris. In een eerste oproep (BS 13.9.1985) werden echter bepaalde fouten begaan die met een tweede oproep werden rechtgezet (BS 21.9.1985).

De tweede oproep bepaalt dat de termijn van kandidaatstelling ingaat op datum van verschijnen van deze rectificatie (in casu van 21.9.1985 tot 1.10.1985).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag, gelet op deze situatie, worden gesteld :

— dat de kandidaten ingediend voor 21 september 1985 die niet hernieuwd werden binnen de termijnen vastgesteld door de tweede oproep, als ongeldig dienen te worden beschouwd ;

dat de eventuele benoeming van een lauraat die zijn kandidatuur inleidde voor de termijn bepaald in de tweede oproep eveneens een onregelmatige benoeming is die derhalve voor vernietiging vatbaar is ?

2. Kan de NCC eigenmachtig beslissen dat deze kandidatuur ontvankelijk is ? Zo ja, welke bestuurshandelingen moesten worden gesteld om deze gelegenheid vast te stellen en te bevestigen ?
3. Is de geldigheid van deze kandidatuur niet strijdig

met het gelijkheidsbeginsel dat moet worden nageleefd voor de werving in overheidsdiensten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 117 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Tekortkomingen in de begrotingscontrole

Iedere openbare dienst beschikt over een eigen begroting waaruit de verplichting voortvloeit jaarlijks de rekening te doen goedkeuren. De goedkeuring van de rekening ontlast de ontvanger van zijn rekenplichtige verantwoordelijkheid en laat de bevoegde instanties toe de onontbeerlijke begrotingscontrole te verrichten. Vele instellingen geraakten achterop met het neerleggen van hun rekening. Vier tot vijf jaar vertraging is frequent.

Het wordt echter meer dan uitzonderlijk en zelfs alarmerend wanneer voor een instelling sedert haar oprichting, die in 1972 geschiedde, nog geen enkele rekening werd goedgekeurd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de geachte Minister mij medelen welke maatregelen hij trof om in deze aangelegenheid orde op zaken te stellen ?
2. Naar verluidt zou het Rekenhof geen controlebevoegdheid hebben ten aanzien van de NCC. Is dat juist ?
3. Welke instanties hebben momenteel bevoegdheid inzake begrotingscontrole en hoe is deze bevoegdheid geregeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 118
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Ontoereikende rechtsbescherming van het personeel

Als algemeen beginsel van democratie, als basisbeginsel van de rechtsstaat en als beginsel van behoorlijk bestuur, geldt dat ieder personeelslid tewerkgesteld in overheidsverband, voldoende rechtsbescherming moet genieten.

De concretisering van dit beginsel impliceert dat ieder personeelslid die het voorwerp wordt van een administratieve rechtsbehandeling, in een eerste stadium een mogelijkheid van georganiseerd administratief beroep moet kunnen aanwenden.

Zo werd bij de NCC een Raad van Beroep ingesteld met een, door het statuut strikt omschreven toegewezen bevoegdheid ; met name :

- de betwisting van de beoordeling (artikel 31) ;
- het einde of verlenging van de stage (artikel 41) ;
- het beroep tegen tuchtstraffen (artikel 48).

Wanneer echter een personeelslid het onderwerp wordt van een andere administratieve beslissing zoals de indisponibiliteitsstelling is hij uitsluitend aangewezen op gewillig beroep (hiërarchisch of tutelair) of moet hij zich rechtstreeks tot de Raad van State wenden om op te komen voor zijn belangen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt de geachte Minister niet dat deze statutaire rechtsbescherming ontoereikend is ?
2. Moeten de statutaire regels in deze niet worden aangepast ?
3. Welke schikkingen trof de Minister om aan deze flagrante tekorten te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 119
van 6 februari 1987
van de heer K. VAN MIERT

NCC — Reorganisatie

Op datum van 9 mei 1984 beslist de NCC dat zal worden overgegaan tot een reorganisatie van haar diensten. Deze opdracht wordt bij overeenkomst toegezegd aan de VZW Vereniging van Belgische Steden

en Gemeenten en aan het Instituut Administratie-Universiteit.

De opdracht, aldus het diagnoserapport van de APO (Adviesgroep Planning en Organisatie), zal Uitgevoerd worden in drie fazen :

1. diagnose (doorlichting van de bestaande situatie) ;
2. analyse van de knelpunten ;
3. invoering, met begeleiding, van aangepaste structuren en werkmethoden.

In oktober 1984 werd de eerste fase afgesloten met de overlegging van het APO-diagnose rapport. Fase 2 en 3 werden niet doorgevoerd met het APO-team en de contractuele mogelijkheden voorzien in de overeenkomst worden niet benut.

De NCC opgericht in 1972, met drie wettelijke graden (secretaris, adjunct-secretaris en ontvanger) en een personeelsformatie van een zestigtal ambtenaren (1.9.1973) verkreeg in de loop der jaren een vervijfvoudiging van taken en middelen. Een reorganisatiestudie leek dus nuttig.

De eerste fase — de diagnose of doorlichting van de bestaande situatie — toonde aan dat dringend aan het beleid diende gesleuteld. Ik citeer uit het APO-diagnose rapport :

- „beleidsmoeheid is niet ondenkbeeldig”
- „het verlies van contact met de externe basis is evenmin ondenkbeeldig”
- „het verlies van intern contact”
- „elke beleidsverantwoordelijke heeft zijn specifiek domein : dit wekt de indruk van niet gecoördineerde graafschappen”
- „het beleid wordt ervaren als negatief en passief
- „de begroting is altijd veel te laattijdig klaar. Op deze manier is het voeren van een beleid, voor een instelling waarvan de werking grotendeels bestaat uit het versluizen van fondsen, een zeer moeilijk zaak. Bovendien vindt er op beleidsniveau geen globale discussie over de begroting plaats en de verdeling in enveloppes geschiedt volgens partij-politieke structuur”
- „er wordt veel aan korte-termijn politiek. gedaan”
- „het ontbreekt volledig aan een personeelsbeleid, een financieel beleid, een technisch beleid, een intern-administratief beleid”
- „de genomen beslissingen worden onvoldoende opgevolgd”
- „de ambtenaren hebben de indruk dat de politiek top onvoldoende tijd vrijmaakt voor het beleid ...”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben de voogdijministers de beslissing van de NCC tot uitvoering van een diagnosestudie goedgekeurd ?
2. Hoeveel kostte deze onvoltooide studie ?

3. Welke maatregelen troffen de voorgedijministers om een einde te stellen aan bovenvermelde toestanden ?
4. Welke beslissingen troffen de voorgedijministers om de tweede (Analyse) en derde fase (Nieuwe Structuren) te laten uitvoeren gelet op de vastgestelde mankementen in het beleidsorgaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 120 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC - Onverenigbaarheid in hoofde van leden van het administratief personeel

Een personeelslid van de financiedienst en een personeelslid van het secretariaat van de NCC die in deze hoedanigheid leidinggevende functies van niveau 1 bekleden zijn tevens respectievelijk penningmeester en boekhouder van culturele verenigingen (VZW's) waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk, zoniet uitsluitend, gefinancierd worden door subsidies toegekend door de NCC.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het beleidsorgaan van de NCC zijn instemming betuigd met deze cumulaties ?
2. Vindt de geachte Minister deze cumulativiteit veroorloofd ? Moet men hier geen onverenigbaarheid vaststellen vermits controleur en gecontroleerde in dezelfde persoon verenigd zijn ?
3. Vreest de geachte Minister niet dat deze situatie vroeg of laat zal leiden tot deontologisch moeilijk aanvaardbare administratieve rechtshandelingen ?
4. Welke maatregelen trof de geachte Minister om deze ongeoorloofde cumulatieve activiteiten stop te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Ne-

derlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

Vraag nr. 121 van 6 februari 1987 van de heer K. VAN MIERT

NCC — Uitlegging begrippen „Ambtsopheffing/Ambtsontheffing”

De adjunct-secretaris van de NCC werd einde 1986 in disponibiliteit gesteld ingevolge een ambtsopheffing. Aan deze ambtsopheffing werden de gevolgen verbonden van een ambtsontheffing.

«Duidelijk werden in deze aangelegenheid doelbewust twee begrippen door elkaar gehanteerd.

Kan de geachte Minister, om duidelijkheid te scheppen in deze begripsverwarring, me mededelen :

1. wat moet worden verstaan onder ambtsopheffing, respectievelijk ambtsontheffing ?
2. Welke, in de algemene statutaire regeling, de gevolgen zijn van een ambtsopheffing, respectievelijk een ambtsontheffing ?
3. Of een ambtsontheffing (afschaffing van een betrekking) aanleiding geeft tot een indisponibiliteitsstelling in het belang van de dienst of tot een maatregel van wedertewerkstelling ?
4. Of ambtsopheffing en ambtsontheffing te zien zijn als ordemaatregelen ?
5. Of de schorsing in het belang van de dienst te zien is als een ordemaatregel die de ambtsontheffing in het belang van de dienst voorafgaat ?
6. In welke gevallen de schorsing in het belang van de dienst wordt aangewend ?
7. In welke gevallen de ambtsontheffing in het belang van de dienst wordt aangewend ? Beide vragen doelen op de ernst van de feiten die in de regel nodig zijn om over te gaan tot het nemen van deze beslissingen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de Nederlandse Commissie voor de Cultuur, kan ik het geachte lid verwijzen naar de antwoorden, die ik onderschrijf, van mijn collega, de heer Kelchtermans, Minister van Onderwijs en Vorming. (zie Bulletin Vragen en Antwoorden, nr. 11 van 7 april 1987)

**II. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn (R.v.O. artikel 69,5)**

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 40
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Administratie van de Vlaamse Gemeenschap — Culturele werkzaamheden

Wil de Voorzitter van de Vlaamse Executieve mij mededelen hoeveel personeelsleden van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap werkzaamheden verrichten in verband met de culturele bevoegdheden opgesomd in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

Tevens gelieve hij me mede te delen hoeveel van deze personeelsleden werken :

- in vast verband ;
- als tewerkgestelde werkloze ;
- als tijdelijke ;
- als occasionele medewerker ;
- als contractuele medewerker ;
- onder vorm van burgerdienst.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 23
van 16 april 1987
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-
SCHÉ

Erkende bouwmaatschappijen — Aantal verkochte, verhuurde en gerenoveerde woningen en personeelsbezetting in Veurne-Diksmuide-Oostende

Zou de geachte Gemeenschapsminister mij kunnen meedelen :

1. welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in de administratieve arrondissementen Veurne-Diksmuide-Oostende ; welk hun contactadres is ;
2. hoeveel woningen in 1985-1986 door elk van deze maatschappijen verkocht werden ;
3. hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen verhuurd werden ;
4. hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen gerenoveerd werden (huur- of verkochte woningen) ;

5. hoeveel personen elk van deze maatschappijen in 1985- 1986 tewerkstelde ?

Vraag nr. 24
van 16 april 1987
van de heer J. LECLERCQ

Huisvestingskredieten — Aandeel van de renovatie

Sinds de stads- en dorpsvernieuwingscampagne, is vanuit verschillende hoek reeds herhaaldelijk aangedrongen op een hoger aandeel van de renovatie in de besteding van de verschillende kredieten in de sector huisvesting. Sinds lang is wettelijk vastgelegd dat minimaal 30 ten honderd van de toegekende kredieten moet worden uitgetrokken voor ofwel de herhuisvesting van mensen die ongezonde woningen bewonen ofwel de verbetering of aanpassing van ongezonde, verbeterbare of gezonde maar functioneel onaangepaste woningen.

In de praktijk bleek dat op het vlak van stads- en dorpsvernieuwing een papieren maatregel aangezien de herhuisvesting van deze bewoners toch meestal in, uitbreidingsprojecten gebeurde. Sinds 29 maart 1983 konden sociale huisvestingsmaatschappijen op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve inzake de subsidiëring van herwaarderingsoperaties ook particulieren aan renovatie- en vervangingsbouwprojecten in erkende herwaarderingsprojecten. Eind '85 hadden de huisvestingsmaatschappijen in de eerste 113 erkende gebieden voor 6,3 miljard frank projecten ingediend.

Dit opende reële perspectieven dat de ombuiging van de sociale huisvesting naar inbreidingen renovatieprojecten eindelijk zou worden gerealiseerd. Vooraleer het zover kon komen kwam de subsidiëring opnieuw ter discussie en werd tussen U en Gemeenschapsminister Pede een protocol getekend dat voorziet in een wijziging van de subsidiëring van de herwaarderingsoperaties, uit te voeren door sociale huisvestingsmaatschappijen. De subsidiëring vanuit het budget stads- en dorpsvernieuwing daalt daarbij, wat betekent dat het aandeel in de financiering vanuit de sector sociale huisvesting via leningsmachtiging zal stijgen.

Voor de grootschalige projecten valt de rechtstreekse subsidiëring vanuit de stads- en dorpsvernieuwing volledig weg. Vanuit deze wisselende perspectieven in verband met de renovatie binnen de sociale huisvesting is de opmaak van een bilan omtrent het huidige aandeel van de renovatie in de besteding van de verschillende kredieten van de sector huisvesting niet overbodig.

Daarom had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

- 1 Welk budget van het in '86 voorziene investeringsprogramma van respectievelijk de NMH, de NLN, het Woningfonds van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen werd besteed aan renovatieprojecten in erkende herwaarderingsgebieden ? Aan vervangende nieuwbouw (op dezelfde plaats na afbraak van verkrotte woningen of gebouwen) ? Aan nieuwbouw (op voorheen onbebouwde terreinen) ? Om hoeveel woningen ging het telkens ?

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKSGE-
ZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 144
van 7 april 1987
van de heer L. KELCHTERMANS

Drinkwaterverontreiniging door nitraten in Noord-Limburg — Maatregelen

Door de verschillende studies die de Nationale Maatschappij der Waterleidingen alsook het Limburg Instituut voor Toegepaste Ecologie uitvoeren, is duidelijk aangetoond dat het nitraatgehalte in het grondwater in Noord-Limburg jaar, na jaar stijgt. Ook de dieper liggende waterreserves worden aangetast. In sommige putten voor drinkwatervoorziening komt men reeds aan een vervuiling van 45 mg/l., dus kort bij de maximumnorm van 50 mg/l.

praktisch alle gemeenten in deze regio geven geen vergunning tot spreiding van aal, afkomstig uit het buitenland en toch stijgt het nitraatgehalte. Heel wat mensen die begaan zijn met deze problematiek, zijn van oordeel dat alleen sterk ingrijpende maatregelen een oplossing kunnen brengen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de laatste, bij uw dienst bekende, vervuilingsgraad door nitraten van grondwater in de gemeenten Hamont-Achel, Neerpelt, Overpelt, Hechtel-Eksel, Peer, Bree, Bocholt en Meeuwen-Gruitrode ?
2. Welke trend is er terug te vinden in de evolutie van deze nitraatsverontreiniging de laatste 5 jaar in de genoemde gemeenten ?
3. Welke oplossingen zijn uitgewerkt of worden voorbereid om deze verontreiniging tegen te gaan ? Is hiervoor reeds een timing vooropgesteld ?

Vraag nr. 157
van 9 april 1987
van de heer E. VANDEBOSCH

Vlaamse milieu-industrie — Ontwikkeling nieuwe technologieën

De industriële ontwikkeling van milieutechnieken wordt vaak als een belangrijke oplossing voorgehouden ten aanzien van het milieu-probleem.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu hoever de Vlaamse industrie, hiermee reeds gevorderd is, welke technieken er reeds zijn ontwikkeld en of er eigenlijk wel sprake is van een Vlaamse milieu-industrie.

Tot slot vernamen wij graag of door de Gemeenschapsminister belangrijke stimulansen zullen worden aangebracht om de ontwikkeling van deze technologieën te stimuleren ?

Vraag nr. 166
van 10 april 1987
van de heer M. DIDDEN

Grensoverschrijdende vervuiling Maaswater — Evolutie

Zowel in het antwoord van mevrouw M. Smet, de Staatssecretaris voor Leefmilieu uit de nationale Regering, als in uw antwoord op mijn vraag nr. 340 komt geen enkele aanduiding voor over de evolutie inzake waterverontreiniging van het Maaswater langsheen de Maasgrens met Nederland, zulks ten gevolge van verontreiniging afkomstig van de industrie uit andere gewesten of vanwege DSM in Nederland.

Mag ik u vragen mij de parameters inzake de kwaliteit van het Maaswater mee te delen voor het jaar 1985 en 1986, zodanig dat kan nagegaan worden of voor de diverse parameters een gunstige of een ongunstige evolutie plaats heeft ?

Gaarne kreeg ik een inzicht in de kwantitatieve en kwalitatieve evolutie van het Maaswater en de luchtverontreiniging in het Maasland.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS
EN VORMING

Vraag nr. 49
van 16 april 1987
van de heer A. LARIDON

Alternatieve methodes zonder proefdieren — Toepassing van het desbetreffende decreet

Op 16 november 1983 werd het decreet houdende aanvulling van de examenmateries voor de kandidaturen in de wetenschappen, groep biologie, de farmaceutische wetenschappen, de geneeskundige wetenschappen, de dierengeneeskundige wetenschappen, de tandheelkunde en landbouwkundig ingenieur, met alternatieve experimentele methodes zonder proefdieren, en waarbij een aanvullende examenmaterie nopens de alternatieve, experimentele methodes zonder proefdieren wordt ingelast, zowel in commissie als in openbare vergadering met eenparigheid goedgekeurd.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen in hoeverre dit decreet in de diverse universiteiten in de praktijk werd opgevolgd ?

Vraag nr. 56
van 17 april 1987
van de heer A. LARIDON

Organisaties voor beroepsopleiding of voor sociale en professionele opleiding jongeren — Subsidiëring

Zou de geachte Minister mij willen informeren welke bedragen aan subsidiëring er werden toegekend aan organisaties — andere dan de RVA — die zich bezighouden met beroepsopleiding of met een vorming die onder te brengen is onder sociale en professionele op-

leiding van jongeren en dit voor de jaren 1984, 1985 en 1986 ?

P. DEPRez
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 16
van 9 maart 1987
van de heer G. BEERDEN

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken die door openbare besturen in de provincie Limburg, onder andere gemeenten, watering en ruilverkavelingen, worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend ?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen ?

Vraag nr. 18
van 18 maart 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Eurovisie-songfestival 1987 — Spots

Met betrekking op de presentatie van het Eurovisie-songfestival 1987 onthouden wij dat de RTBF voorgesteld heeft dat van 6 van 22 spots van 45 seconden voorbehouden aan Vlaanderen gesponsord zouden worden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme.

Graag zouden wij vernemen :

1. de inhoud van de overige 16 spots ; waaraan worden zij gewijd ;
2. hoeveel spots worden aan Wallonië, hoeveel aan Brussel besteed ;
3. waaraan worden de 6 Vlaamse spots besteed ; welke zijn de onderwerpen ;
4. wie sponsort de 16 onder sub 1 bedoelde spots en ten bedrage van hoeveel per spot ?

Vraag nr. 20
van 30 maart 1987
van de heer A. DE BEUL

Cultuurtechnische werken — Vergunningsplicht

In antwoord op onze interpellatie van 8 januari bevestigde Gemeenschapsminister Pede ons standpunt dat in onze schriftelijke vraag aan u, nr. 16 van 14 februari 1986 werd vermeld.

Gemeenschapsminister Pede stelde dat de visie in onze parlementaire vraag nr. 16 van 14 februari 1986 door hem wordt bevestigd en als richtlijn aan de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, wordt meegedeeld. Hij stelde tevens letterlijk dat „de ruilverkaveling als sectorbenadering diende in te passen bin-

nen de facetmatige aanpak van de ruimtelijke ordening.”

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe hebt u uw standpunt over het vergunningsplichtig zijn van cultuurtechnische werken aangepast aan het advies van de Raad van State ?
2. Wanneer en welke richtlijnen hebt u aan de ruilverkavelingscomités en polders en watering en gegeven, opdat het advies van de Raad van State correct zal worden toegepast ?
3. In uw antwoord op onze vraag nr. 16 van 14 februari 1986 deelde u mee dat het advies van de Raad van State nader dient onderzocht te worden. Tevens lijkt volgens u dit advies niet verenigbaar met ondermeer de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 maart 1981. Op welke juridische argumentatie is of was deze interpellatie gesteund ?
4. Gemeenschapsminister Pede stelde in antwoord op onze interpellatie van 8 januari 1987 dat de ruilverkaveling als sectorbenadering moet passen binnen de facetmatige aanpak van de ruimtelijke ordening. Hoe is deze situering van de ruilverkaveling binnen de facetmatige aanpak van de ruimtelijke ordening te rijmen met uw stellen dat „de verschillende diensten geen appreciatiericht hebben uit te oefenen over de eisen van de belangen die hun niet zijn toevertrouwd en geen maatregelen mogen nemen die zo verregaande zijn dat een andere dienst het buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar in uitvoering is opgelegd doelmatig uit te voeren” ?
5. Hoe en waar situeert u de ruilverkaveling binnen een sectorieël- en facetmatige benadering ?
6. Wanneer en hoe hebt u uw administratie, de ruilverkavelingscomités en de polders en watering en ingelicht over het vergunningsplichtig zijn van cultuurtechnische werken ?

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 145
van 25 maart 1987
van de heer P. PEETERS

BRT — Achterhouden informatie over Tsjernobyl-ramp

Onlangs verklaarde BRT-bestuursdirecteur Karel Hemmerrechts in een krant dat hij vorig jaar opzettelijk alarmerende metingen over de Tsjernobylstralingen in België heeft achtergehouden.

Deze verklaring bevestigt wat ik destijds vernam van kennissen die me vertelden door vrienden die op de BRT werken te zijn opgebeld met de raad binnen te blijven wegens de te hoge radioactieve neerslag, en dat dit door de BRT niet mocht worden omgroept .

Toen leek me dit zo kras dat ik het moeilijk kon geloven. Met ontsteltenis neem ik dan ook kennis van de

verklaring van de heer Hemmerechts. Het tart de verbeelding dat de BRT (of één persoon van de BRT), op de hoogte zijnde van de alarmerende radioactieve neerslag in België, dit nieuws en de nodige waarschuwingen en raadgevingen aan de bevolking bewust heeft achtergehouden, en aldus honderdduizenden personen en kinderen op dit mooi en zonnig lange weekeinde gevaarlijke stralingsdosissen heeft laten opnemen.

De houding van de BRT en van haar berichtgeving kan op dit vlak, zo de inlichtingen juist zijn, vergeleken worden met het Russische stilzwijgen na de Tsjernobyl-ramp, en staat alleszins in schrille tegenstelling met de onmiddellijke en uitgebreide berichtgeving en waarschuwingen aan de bevolking in landen als Nederland, Duitsland en Oostenrijk.

Zou de geachte Minister kunnen mededelen :

1. of de BRT, zoals door de bestuursdirecteur verklaard, inderdaad op de hoogte was van de alarmerende stralingsdosissen na de Tsjernobyl-ramp in België ;
2. wie de beslissing nam deze uiterst belangrijke berichtgeving (en de nodige waarschuwingen) aan de bevolking te onthouden, met het gevolg dat honderdduizenden volwassenen en kinderen onwetend gevaarlijke stralingsdosissen opliepen ;
3. of de verantwoordelijken hiervoor desgevallend voor de tuchtraad zullen moeten verschijnen ;
4. welke maatregelen de Minister genomen heeft om gelijkaardige toestanden in de toekomst onmogelijk te maken ?

Vraag nr. 146
van 27 maart 1987
van mevrouw N. MAES

Publikaties Vlaamse Raad — Toezending aan openbare bibliotheken in Vlaanderen

Er zijn reeds een aantal Vlamingen die weten dat er een Vlaamse Raad bestaat. Er zijn er zelfs die zich afvragen wat die Vlaamse Raad doet, of verzuimt.

Is de Gemeenschapsminister niet van oordeel dat het zinvol en totaal niet overbodig zou zijn indien men aan alle Openbare Bibliotheken in Vlaanderen gratis het Beknopt Verslag en het Bulletin van Vragen en Antwoorden zou toezenden ?

Vraag nr. 147
van 27 maart 1987
van de heer A. DE BEUL

Internaatgebouw Kasteel van Ham-Steenokkerzeel — Stand van zaken werken

Op onze vraag nr. 90 van 29 januari 1987 deelde u mede dat ingevolge de ongewoon lange duur van werken en het daardoor onbeheerd staan van het gebouw er een aantal instandhoudingswerken nodig zijn. Op deze wijze beschrijft u een totaal gebrek aan planning en management.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminis-

ter een antwoord op de volgende vragen.

1. De ruwbouwwerken werden aangevat op 18 augustus 1980 ; u voorziet een regelmatig gebruik van het gebouw in de tweede helft van 1987. Gelieve per datum aan te geven welke werken werden uitgevoerd en wat de normale en bedongen uitvoeringsdata voor deze werken waren ?
2. Waarom werden sommige werken niet tijdig uitgevoerd ? Heeft dit te maken met het niet tijdig aanbesteden van bepaalde werken ?
3. Voor welke posten werden boetes vastgesteld wegens het niet tijdig uitvoeren van de werken ?
4. Zoals het gebouw er nu staat en bemeubeld is, was volgens ons, een in gebruik stellen reeds gedurende meer dan een jaar mogelijk. Waarom werd het gebouw niet in gebruik gesteld ? Welke ontbrekende voorzieningen waren er oorzaak van dat het gebouw niet in gebruik werd gesteld ?
5. Is het mogelijk per deelopdracht van de werken, de datum van de definitieve oplevering, te vermelden ?
6. U stelt dat door de ongewoon lange duur van de werken en het daardoor onbeheerd staan van het gebouw, voor 900.000 frank instandhoudingswerken noodzakelijk zijn. Welke instandhoudingswerken worden bedoeld ?
7. Hoe komt het dat een nieuw gebouw niet gebruikt wordt er niet minste controle op het leegstaande, nieuwe gebouw gebeurt ? Wie was verantwoordelijk voor het onderhoud en het beheer van dit nieuwe leegstaande gebouw ?
8. Welke eindfase van de werken werd nog niet voltooid ? Wat is de oorzaak van het niet tijdig uitvoeren van de werken ?
9. Hoe zal de uitbating en beheer van dit gebouw gebeuren ? Welk beheersorgaan zal hiervoor verantwoordelijk zijn ?
10. U stelt dat de totale kostprijs van de tot nu toe uitgevoerde werken 103.059.247 frank bedroeg. Welke kosten zijn nog te verwachten ? Wat was het bedrag van de oorspronkelijke raming ?
11. Indien er een aanmerkelijk verschil is tussen de raming en de uiteindelijke kostprijs, wat is hiervan de oorzaak ?
12. Welke bezetting van het gebouw voorziet u voor de tweede helft van 1987 en voor volgend jaar ? Welke speciale inspanningen zullen gebeuren om een „normale” bezetting van het gebouw te waarborgen ?

Vraag nr. 156
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Industriële archeologie in Vlaanderen — Stand van zaken

De situatie van de industriële archeologie in Vlaande-

ren wordt onder meer gekenmerkt door volgende problemen :

- gebrek aan geschikte huisvesting en bergruimte voor de collecties ;
- nood aan permanente opvang van de vrijwillige medewerkers ;
- het ontbreken van een degelijk onderzoeks-, documentatie- en informatiecentrum ;
- de opvang van toeristische initiatieven ;
- de gewenste uitbouw van vormings- en opleidingsmogelijkheden.

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze hij meent te kunnen bijdragen tot het bewerkstelligen van een gunstige oplossing voor deze problematiek.

Vraag nr. 157
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Raad voor Culturele samenwerking van de Raad van Europa — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze en door welke personen de Vlaamse Gemeenschap wordt vertegenwoordigd in de Raad voor Culturele samenwerking van de Raad van Europa.

Tevens wens ik te vernemen of bij de aanduiding van bedoelde vertegenwoordiging van onze Gemeenschap rekening werd gehouden met de bepalingen van de Cultuurpactwet.

Vraag nr. 158
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Nationale Commissie van de Unesco — Vertegenwoordiging Vlaamse Gemeenschap

Graag vernam ik van de Minister op welke wijze de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Nationale Commissie van de Unesco worden aangeduid.

Tevens wens ik te vernemen of bij de aanduiding van deze vertegenwoordiging rekening werd gehouden met de toepassing van de Cultuurpactwet.

Tenslotte gelieve de Minister mij de namen kenbaar te maken van de huidige vertegenwoordigers van onze gemeenschap in de Nationale Commissie van de Unesco met opgave van de functies die zij er eventueel bekleden.

Vraag nr. 159
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

ICC te Antwerpen — Bestemming Koninklijk Paleis

Graag vernam ik van de Minister welke naar de toekomst toe, de preciese functionele bestemming is van

het voormalig Koninklijk Paleis op de Meir te Antwerpen, waar tot op heden het ICC gevestigd is.

Vraag nr. 160
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Kasteel, Urselstraat 7 te Bornem-Hingene — Restauratiewerken en bestemming

Wil de Minister mij mededelen hoever het staat met de restauratie van het Kasteel, Urselstraat 7 te Bornem-Hingene, alsmede welke functionele bestemming hij voor dit cultureel patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap heeft voorbehouden ?

Vraag nr. 161
van 3 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Werken in het beschermd landschap Wijngaardberg (Rotselaar-Wezemaal) — Naleving beschermingsbesluit van 21 november 1977

De Wijngaardberg (Rotselaar-Wezemaal) werd bij het besluit van 21 november 1977 als landschap beschermd. Een 60 jaar geleden werd een heiligenbeeld (RK) opgericht. Dit beeld en daarbij horende grond werd eigendom van de kerkfabriek. Uit persberichten blijkt dat aan dit beeld en de omgeving werken zullen uitgevoerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op volgende vragen.

1. Zijn uw diensten in kennis gesteld van de geplande werken ? Welk advies gaven uw diensten ?
2. Meent u niet dat herstelling op deze plaats niet wenselijk is en dat in de mate van het mogelijke voor een andere inplantingsplaats moet gezorgd worden ?
3. Vermits men de onmiddellijke omgeving wenst te beplanten, is een advies van uw diensten noodzakelijk. Welke richtlijnen werden er ten aanzien van deze geplande beplantingen gegeven?
4. Indien **geen** advies werd gevraagd of gegeven, welke stappen zal u zetten om het beschermingsbesluit integraal te doen naleven ?

Vraag nr. 164
van 3 april 1987
van mevrouw N. MAES

Speelplein werking — Laattijdige betaling subsidies

De verantwoordelijk ken voor de speelpleinwerking in Vlaanderen beklagen zich over de al te trage uitbetaling van de subsidies.

Wij vernemen dat het saldo voor 1985 slechts op 25 maart 1987 kon uitbetaald worden.

Dit lijkt mij demotiverend voor de betrokkenen die veelal vrijwilligers zijn. Het brengt bovendien een goede organisatie in het gedrang.

Zal de situatie in de toekomst beter geregeld worden ?

Vraag nr. 165
van 7 april 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Domein Hottat en omgeving — Bescherming als landschap

Op 16 juni 1983 heeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen voorgesteld om het domein Hottat en omgeving te beschermen.

Totnogtoe blijken er echter geen concrete stappen ondernomen om dit voorstel ook effectief uit te voeren.

Mogen wij hier aandringen opdat dit prachtig domein en zijn omgeving de voor de hand liggende bestemming krijgt en welke maatregelen heeft de Minister daartoe reeds genomen ?

Vraag nr. 166
van 9 april 1987
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Jaarthemata

In het verleden werkte het Commissariaat-Generaal voor Toerisme met jaarthemata's, waardoor de nadruk gelegd werd op bezienswaardigheden welke ons lang onderscheiden.

Zo kenden wij het Jaar van de Kastelen, in 1973 van Abdijen en Begijnhoven, in 1974 het Jaar van de Folklore, in 1976 het Jaar van de Landschappen, in 1977 het Museumjaar, in 1978 en 1979 De Zeven Trofeeën van de Belgische Kunst, in 1980 het Jaar van de Ambachten, in 1981 de streekgerechten en -specialiteiten. Vanaf 1982 werd als thema gekozen Vakantie in eigen land, een thema welke niet bruikbaar is voor promotie in het buitenland, wat toch het hoofdoel is van het Commissariaat-Generaal.

Nu het personeelsbestand van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme op peil zal gebracht worden, meent U niet dat het aangewezen is opnieuw te beginnen met jaarthemata's om ons Vlaamse land beter te Promoten. Ook de Europese Gemeenschap, de Unesco en andere internationale organismen gebruiken jaarthemata. Graag vernam ik welke themata voor 1988, 1989 en 1990 door deze of andere organismen werden verkozen.

Vraag nr. 167
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) — Realisatie

Op een parlementaire vraag nr. 6 van 17 oktober 1984 van de heer De Mol antwoordde uw voorganger dat een ontwerper werd aangesteld voor het onthaalgebouw. Het voorontwerp zou in oktober 1984 ingediend zijn. Op basis van het „structuurplan” zouden de kos-

ten op 25 miljoen frank geraamd worden ; in 1985 zou dit gerealiseerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer werd het definitief ontwerp ingediend ?
2. Wat was de raming, opgesplitst per post, van dit ontwerp ?
3. Hoe komt het dat twee jaar nadien het recreatiedomein nog steeds niet gerealiseerd werd ? Gelieve het antwoord op te splitsen naar de vorige en huidige legislatuur.
4. Welke timing wordt door U vooropgesteld ?
5. Wanneer zal de groenaanleg en de zone voor natuurstudie worden gerealiseerd ?
6. Uw voorganger deelde mee dat het beheersorgaan moest samengesteld worden uit alle betrokken partijen. Hoe werden de bepalingen van het cultuurpact nageleefd ? Wie maakt deel uit van dit beheersorgaan ?

Vraag nr. 169
van 9 april 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Cultuurkoepels — Inspraakbepalingen

Onlangs stelde ik een vraag in verband met onder rubriek vermelde aangelegenheid.

Uit het antwoord van de Minister bleek dat de koepels hun beleidsvoorbereidende opdracht dienen waar te maken via hun vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling. Bij mijn weten blijkt dit op geen enkele wijze uit het koepeldecreeet van 2 januari 1976. In het decreet op de Hoge Raad van 6 april 1976 wordt nergens over de koepels gesproken.

In het koninklijk besluit van 4 september 1980 dat de organisatie van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling regelt worden de koepels evenmin vernoemd.

Derhalve zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het feit dat de koepels hun beleidsvoorbereidende opdracht dienen waar te maken via hun vertegenwoordiging in de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling dan werkelijk als een „nieuw feit” moeten worden beschouwd ?
2. Of de geachte Gemeenschapsminister niet van mening is dat ingevolge zijn stelling ter zake een belangrijke discriminatie ontstaat ten overstaan van de Vrijzinnige Koepel en de Vakbel-koepel ?
3. Of de wetgeving op het Cultuurpact sedert 1 januari 1984 dan nog gerespecteerd is in de samenstelling van de Hoge Raad van de Volksontwikkeling ?

Vraag nr. 170
van 9 april 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

„ Vlaanderen Leeft ” — Gesubsidieerde organisaties en/of verenigingen

In antwoord op mijn vraag nr. 83 van 28 januari 1987 stelt u onder meer : „Er worden geen organisaties en/of verenigingen gesubsidieerd” (punt 2, laatste zin).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bedoelt u dat de in punt 1 vermelde bedragen rechtstreeks worden besteed door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Of worden deze aanzienlijke sommen „overgedragen” aan de door u opgerichte vzw ?
3. Hoe worden de door deze vzw gemaakte kosten vergoed ?
4. Wie controleert de besteding van de toegekende subsidies ?

Vraag nr. 171
van 9 april 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Sint-Niklaaskerk te Gent — Restauratiewerken

Op zaterdag 4 april 1987 werd een gedeelte van de Sint-Niklaaskerk opengesteld voor het publiek. Daardoor kunnen alle belangstellenden zich overtuigen van de vordering der restauratiewerken die op 15 september 1960 zijn begonnen en die in de loop van die 26 jaar 837 miljoen hebben gekost.

Wat de bezoekers niet weten en zien is dat in 1984 de kredietkraan werd dichtgedraaid, dat de stad Gent van de overheid nog 193 miljoen te goed heeft, wat haar jaarlijks 14 miljoen rentelast kost, dat het schip van dat schitterende bouwwerk bouwvallig is, dat de nok en dat de restauratiewerken werden stopgezet ondanks een actueel instortingsgevaar.

Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen om de prachtige Gentse Sint-Niklaaskerk van instorting te redden en te vermijden dat daardoor ook nog het werk en de investeringen van de voorbije 26 jaar nutteloos worden ?

Vraag nr. 172
van 9 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Pastorij Rotselaar — Bescherming

Op onze parlementaire vraag nr. 40 van 23 januari 1986 antwoordde u dat het onderzoek tot bescherming van de pastorij te Rotselaar reeds afgerond was. U stelt dat het voorontwerp „eerstdaags” aan u zal worden voorgelegd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer besliste de pastorij van Rotselaar op de voorontwerplijst te plaatsen ?
2. Welk advies bracht het gemeentebestuur uit ?
3. Wanneer zal de pastorij van Rotselaar definitief beschermd worden ?
4. Het gemeentebestuur was zinnens werken uit te voeren. Wat was het resultaat van het aangekondigde contact met de gemeente ?

Vraag nr. 176
van 10 april 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Verspreiding Hedendaagse Vlaamse Muziek — Gesubsidieerde projecten

In het najaar van 1986 werd bekend gemaakt dat de Vlaamse componisten, concertinrichters of platenproducenten bij de Administratie voor Kunst en Toerisme, dienst Muziek, een aanvraag konden indienen voor de financiële ondersteuning van hun projecten. Dit initiatief moest bijdragen tot een ruimere verspreiding van de Hedendaagse Vlaamse Muziek.

Mag ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wordt dit initiatief in 1987 hernomen ? Zo ja, op welke datum moeten de aanvragen ingediend zijn ?
2. Welke Vlaamse componisten, concertinrichters of platenproducenten dienden in 1986 een aanvraag in ? Kan de Minister de projecten, waarvoor een aanvraag werd ingediend, kort omschrijven ?
3. Aan welke projecten verleende de Administratie voor Kunst en Toerisme financiële ondersteuning ? Welk bedrag werd aan de verschillende projecten toegekend ?
4. Welke normen werden er gehanteerd bij de selectie van de aanvragen ?

Vraag nr. 177
van 17 april 1987
van de heer M. DIDDEN

Gemeen telijke culturele infrastructuur — Europese subsidiëring

In het kader van de betoelaging van gemeentelijke culturele infrastructuur doet zich bij gelegenheid van een Europese subsidiëring de mogelijkheid voor dat tenminste 14 procent en in sommige omstandigheden zelfs 23 procent wordt bespaard op de kostprijs van een project alnaargelang uw departement de stelling inneemt om slechts op 90 procent, dan wel op 100 procent te betoelagen. Op deze manier wordt door het samenspel van Europese betoelaging via de Europese fondsen en de betoelaging door de Vlaamse Gemeenschap via de culturele fondsen een een reële besparing gedaan op het budget van uw departement, terwijl dit in feite het gevolg is van de noodtoestand en de erkenning door de Europese Gemeenschap als ontwikkelingsgebied van een bepaalde regio.

Het zou mij benieuwen te weten op welke manier u overweegt deze supplementaire besparing aan te wenden in de gebieden waarvoor de Europese betoelaging werd verleend.

Kan uw Ministerie zich akkoord verklaren om het overschot, bekomen door de Europese betoelaging, in bepaalde projecten aan te wenden voor de regio, bij voorbeeld door dit te voorzien in het Regionaal Ontwikkelingsfonds, dan wel dit rechtstreeks toe te kennen aan het provinciale bestuur waarop de betoelaging betrekking heeft? De huidige werking en aanwending van Europese toelagen is in feite een afwending van midelen naar regionale of gewestelijke begroting.

Vraag nr. 178
van 17 april 1987
van de heer A. LARIDON

Zaire — Vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap

Op 26 augustus 1985 besliste de Waalse Gemeenschapsexecutieve tot het oprichten van een centrum van de Franse Gemeenschap in Kinshasa. Dit centrum organiseert regelmatig culturele manifestaties onder de benaming „Journées Culturelles de la Communauté française”. Ook het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Betrekkingen van de Waalse Gemeenschap neemt regelmatig initiatieven om in Kinshasa de Waalse cultuur te promoten.

Mag ik van de heer Minister vernemen of er vanuit de Vlaamse Executieve ook dergelijke initiatieven reeds werden genomen of zoniet, of het al dan niet in de bedoeling ligt bepaalde plannen in die zin uit te werken?

Vraag nr. 179
van 17 april 1987
van mevrouw O. LEFEBER

Financiële tussenkomst voor topsporters — Weddetrekkende militairen

Sommige weddetrekkende militairen, topsporters, nemen deel aan Olympische Spelen, aan internationale en nationale competities. Zij zijn dus aangesloten in een erkende sportfederatie van ons land.

Mag ik van de geachte Minister verzoeken mij op volgende vragen een antwoord te willen geven?

1. Wat zijn de financiële tussenkomsten onder welke vorm dan ook, die aan deze weddetrekkende militaire sportbeoefenaars gebeurlijk worden toegekend door:

- a. de nationale sportfederaties;
- b. het Belgisch Olympisch Comité;
- c. andere sportorganisaties?

Indien positief antwoord, graag deze gegevens onder tabelvorm, het totale bedrag voor 1985 en 1986 en per sportdiscipline?

2. Zelfde vraag als vraag 1 maar dan voor de begeleiders en/of trainers van deze militaire topsporters en die ook weddetrekkende militair zijn?

Vraag nr. 180
van 23 april 1987
van de heer A. LARIDON

IJzertoren — Erkenning als Memoriaal van de Vlaamse ontvoogding

De erkenning van de IJzertoren te Diksmuide tot Memoriaal blijft maar reacties uitlokken. Vlaamse cultuurverenigingen als het August Vermeylenfonds en het Willemsfonds drukten hierover hun verontwaardiging uit. Vrijzinnige organisaties evenals vaderlandslievende verenigingen voelen zich diep geschokt door deze beslissing. Onder de Vlaams-nationalistische groepering zelf kwam het de laatste dagen tot scherpe tegenstellingen.

Meent U dan ook niet, mijnheer de Minister, dat, gezien het in de praktijk meer dan ooit duidelijk wordt dat een dergelijk eenzijdig memoriaal meer de hopeloze verdeeldheid dan wel de eendracht onder de Vlamingen symboliseert, een herziening van het decreet zich ten zeerste opdringt?

Vraag nr. 181
van 23 april 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

TV-journaal — Nieuwe generiek

Enige tijd geleden werd de generiek van het TV-journaal op de BRT gewijzigd. Mogen wij van de Minister in dit verband vernemen:

- hoeveel deze wijziging van de generiek van het journaal gekost heeft;
- of de Minister meent dat deze wijziging de kwaliteit van het programma heeft verbeterd, en zo ja, op welke wijze;
- of de Minister niet van oordeel is dat, in het andere geval, dit geld beter gebruikt kon worden om de kwaliteit van de programma's te verbeteren, wat overigens de wens was van een meerderheid in de Vlaamse Raad tijdens het debat over de naamswijziging van BRT in VRT?

Vraag nr. 182
van 23 april 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

BRT — Examen journalist

Recent ging er een examen door voor het selecteren van BRT-journalisten. Slechts enkele tientallen personen — op de meer dan duizend die deelnamen — werden hiervoor geselecteerd aan de hand van een dertigtal „kwiswoordjes” die — volgens de deelnemers — ver gezocht waren en soms op het randje van het waanzinnige af.

Kan de Minister me verklaren hoe het komt dat van deze dertig „toevalswoorden” er drie waren, namelijk kabeldecreet, Amal en Wapping, die op papier waren rondgedeeld en daarna besproken tijdens een ACV-training even voordien.

Zijn er nog voorbereidingscursussen van andere vakbonden geweest voorafgaand aan dit examen, en zo ja, heeft de Minister weet van gelijkaardige feiten daar ?

Vraag nr. 183
van 23 april 1987
van de heer G. CARDOEN

Restauratie of bescherming gebouwen — Aantal dossiers

In een omzendbrief gericht tot de Vlaamse gemeentebesturen, wijst u als Gemeenschapsminister van Cultuur op de onderhoudsplicht die de gemeentebesturen dienen in acht te nemen ten overstaan van beschermde gebouwen en monumenten.

Deze omzendbrief wekt bij de gemeentebesturen enige frustratie op, wetende dat de meeste dossiers met betrekking op dringende instandhoudingswerken soms maanden, zoniet jaren op een ministeriële goedkeuring met subsidiëring wachten.

Is de Minister van de gang van zaken niet op de hoogte ? Is het de Minister bekend dat ook de meeste gemeentebesturen wortelen met financiële moeilijkheden en ook nog andere noodzakelijke prioriteiten op de wachtlijst staan ?

Graag vernam ik van de heer Minister hoeveel aanvraagdossiers tot restauratie of bescherming van gebouwen en monumenten bij zijn diensten hangende zijn. (Liefst per provincie en met datum van indiening.)

Vraag nr. 184
van 27 april 1987
van de heer M. DESUTTER

BRT — Sponsoring televisieprogramma's

Graag vernam ik welke televisieprogramma's gesponsord worden, voor welk bedrag en door wie ?

Vraag nr. 185
van 28 april 1987
van de heer J. VAN ELEWYCK

Ervaring opgedaan tijdens „vervangende legerdienst” — Aan wervingscriteria gemeenten

Voor door de Vlaamse Executieve gesubsidieerde ambten (bij voorbeeld stafmedewerkers in culturele centra) worden door gemeentebesturen aanwervingscriteria voorgeschreven. Tot deze criteria behoort steeds het beschikken over de nodige ervaring.

Sommige kandidaten verkozen de (langere) „vervangende legerdienst” boven de militaire dienstplicht. In het kader van deze „vervangende legerdienst” werd bij voorbeeld in stedelijke musea belangrijke ervaring opgedaan.

Kan het, dat de Vlaamse Executieve de gemeenten aanbeveelt, (of oplegt . . .) deze ervaring als niet-bestaande te beschouwen ?

Op welke reglementaire gronden ?

Vraag nr. 186
van 28 april 1987
van de heer J.P. PILLAERT

Gemeen telijke zwembaden in Vlaanderen — Subsidiëring waterglijbaan

Het is bekend dat het overgrote deel van de gemeentelijke zwembaden in Vlaanderen zwaar deficitair zijn.

Het bestaan van deze zwembaden, dat de mogelijkheid moet bieden aan bevolking van zich op een gezonde manier ontspannen, mag zeker niet in vraag gesteld worden. Nochtans is het voor vele gemeenten een bijzonder zware uitgavepost.

Een middel om het deficit enigzins te drukken is het oprichten van bij voorbeeld een waterglijbaan.

Kan de Minister mij mededelen welke geldelijke tussenkomsten kunnen gebeuren vanwege de Vlaamse Gemeenschap om de bouw van dergelijke waterglijbanen aan te moedigen ?

Vraag nr. 187
van 29 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Bevordering van de Nederlandse Filmcultuur — Toepassing artikel 3 van het KB van 10 november 1964

Volgens artikel 3 van het KB van 10 november 1964 tot bevordering van de Nederlandstalige Filmcultuur komen voor betoelaging in aanmerking de films waarvan ontwerp en draaiboek in het Nederlands gesteld zijn en waarvan de oorspronkelijke versie in het Nederlands wordt gerealiseerd.

De jongste tijd worden de bepalingen van voormeld artikel 3 door bepaalde producenten niet nageleefd. Wij denken hierbij aan „Exit Exil” van Cinété, „Dust” van Mans's Film Daska, „Maskara” van Iblis en „Dagboek van een oude dwaas” eveneens van Iblis.

Wil de Minister mij mededelen of de laatste toelageschijf van 10 procent voor bedoelde films reeds werd uitbetaald ?

Tevens wens ik te vernemen of de Minister het betrokken artikel 3 van voormeld KB van 10 november 1964 met terugwerkende kracht gaat aanpassen, zoniet zouden de toelagen voor kwestieuze films ten onrechte zijn verleend.

Vraag nr. 188
van 29 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Stage voor TV-productie in Hollywood — Selectiecriteria kandidaten

Volgens de pers zullen vijf Vlaamse film- en TV-professionals vanaf september in Hollywood een praktische stage kunnen volgen voor TV-productie.

Wil de Minister mij mededelen door welke instantie^{ie} en op grond van welke kwalificaties bedoelde beroeps-
mensen zullen worden aangeduid ?

Graag vernam ik ook tot op welke datum en bij wie eventuele kandidaturen worden ingediend ?

Vraag nr. 189
van 29 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Rijkscentrum Frans Masereel te Kasterlee — Administratief onderzoek en resultaten

In een bepaalde krant verschenen artikels waarbij het Masereelcentrum te Kasterlee in een kwalijk daglicht wordt gesteld. Er zou sprake zijn van wanbeheer van overheids gelden, verduistering van kunstwerken en dubieuze activiteiten van het personeel.

Wil de Minister mij mededelen of er nopens deze aan gelegenheid een administratief onderzoek werd geopend en zo ja, tot welke resultaten dit onderzoek heeft geleid.

Vraag nr. 190
van 28 april 1987
van de heer A. DE BEUL

Administratie — Bevordering correct taalgebruik van de Vlaamse Gemeenschap

In 1956 richtte de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken zich tot Pierre Vermeylen, tot de provinciegouverneurs waarin hij een oproep deed opdat zij het personeel van de provincies, de gemeenten en de daaraan ondergeschikte openbare besturen zouden aansporen tot een keurig taalgebruik, zowel mondeling als schriftelijk.

Eveneens in 1956 stuurde de toenmalige Minister van Openbare Werken Omer Vanaudenhove een omzendbrief. Hij schreef dat het betaamde dat ambtenaren zeker in de dienst, het gebruik van de beschaafde omgangstaal nastreven.

Ook in 1956 deed de toenmalige Minister van Verkeerswezen een circulaire rondgaan waarin het personeel bij het openbaar vervoer werd aangespoord tot correct taalgebruik.

Men herinnert zich dat ook de (Franstalige) Minister Pierre Harmel in de jaren vijftig herhaaldelijk de leerkrachten heeft aangezet tot keurig taalgebruik.

Graag vernam ik welke initiatieven de Vlaamse Executieve sinds de staats hervorming van 1980 heeft genomen ten gunste van een keurig taalgebruik in de diensten die onder haar ressorteren ?